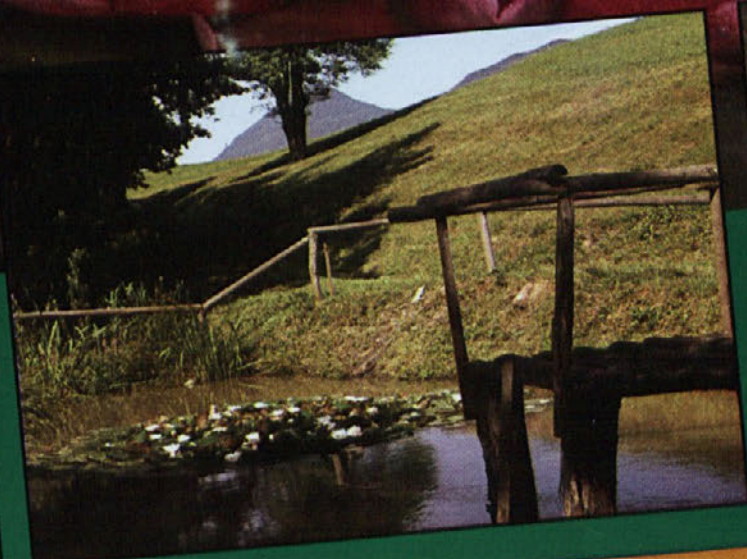
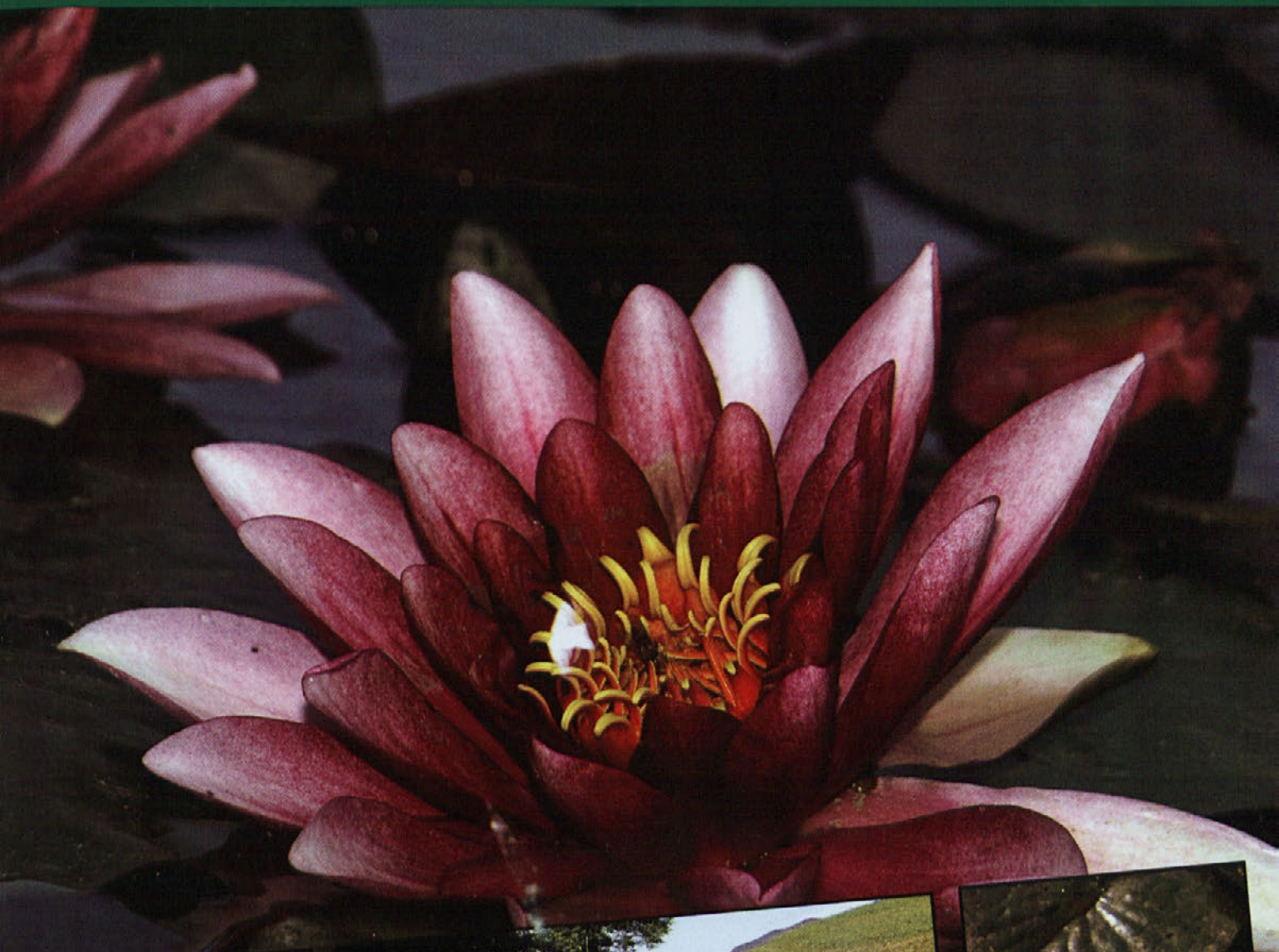

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Junij 2010 - LETNIK 10

poštnina plačana pri pošti Žetale

V Rodošekovem ribniku

ŠTEVILKA 37

10. JUBILEJNI SLIKARSKI EX TEMPORE ŽETALE 2010 MED NAJUSPEŠNEJŠIMI DOSLEJ

V Občini Žetale je v času od 7.6.2010 do 13.6.2010 potekal jubilejni 10. Ex tempore Žetale 2010. Koncept letošnjega Ex tempora je bil spet postavljen v stare tirnice, saj so se slikarji prijavljali v Žetalah in ne več kot prejšnja leta tudi v Ljubljani, Mariboru in Celju.

Na ta način je bila velika večina slikarjev prisotna na terenu občine Žetale in Haloz, kjer so ustvarili svoje likovne stvaritve. Letošnjega jubilejnega slikarskega Ex tempora se je udeležilo 56 slikarjev iz celotne Slovenije in dva iz tujine. Oddaja likovnih del je bila v soboto, 12. junija 2010, do 14. ure. Zatem so se slikarji zbrali na tradicionalnem druženju v prostorih obrata Restavracije Gastro v Kočicah, kjer so se zadržali do poznih večernih ur. V tem času je v prostorih Prosvetne dvorane Žetale strokovna komisija 10. jubilejnega slikarskega Ex tempora Žetale 2010 opravljala ocenjevanje likovnih del. Strokovno komisijo se sestavljali Mario BERDIČ, likovni kritik, dr. Matjaž DUH, profesor na PF v Mariboru, Darko FERLINC iz Taluma Kidričevo in Anita KOKOL iz Albin Promotion iz Majšperka. Komisija je imela težko delo izbrati najboljša dela. Po ocenjevanju likovnih del se je pristopilo k postavitvi razstave v prostorih Prosvetne dvorane Žetale.

Slavnostna otvoritev razstave je bila v nedeljo, 13. junija 2010, ob 11. uri na platoju pred Prosvetno dvorano Žetale. Ob številni udeležbi slikarjev in občanov sta se otvoritve razstave udeležila županja Občine Majšperk, dr. Darinka FAKIN, in podžupan Občine Podlehnik, Ivo BAN. V kratkem, a zelo kvalitetnem kulturnem programu sta nastopila Ženski pevski zbor in Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale. Slavnostni govornik na otvoritvi razstave jubilejnega 10. slikarskega Ex tempora Žetale 2010 je bil župan Občine Žetale, Anton BUTOLEN, ki je dejal:

»Čas neizbežno beži, zopet je minilo leto in priskrčno pozdravljam vse, ki ste se zbrali na otvoritvi 10. jubilejnega Extempora Žetale 2010. Seveda velja najprej priskrčen pozdrav 56 likovnim ustvarjalkam in ustvarjalcem, ki so se od

ponedeljka pa do včeraj trudili na platna prenesti svoje videnje in občutke ob pogledu na naš kraj.

V naši sredini pozdravljam člane strokovne žirije. Tudi letos so se s težko in nevhvaležno nalogo, kako izmed množice kvalitetnih del izbrati tiste za nagrado, spopadli likovni kritik Mario Berdnik, profesor likovne pedagogike, dr. Matjaž Duh s Pedagoške fakultete v Mariboru, Darko Ferlinc iz Taluma in predstavnik sponzorjev.

Posebej prisrčen pozdrav velja tudi letos našim donatorjem, ki so s svojimi prispevki omogočili 10. slikarski Ex-tempore Žetale 2010. Letos smo uspeli zbrati 11 nagrad.

Če baje recesija v državi že popušča in so vidni prvi znaki okrevanja, je tu na periferiji šele v največjem zamahu, zato je toliko bolj vzpodbudno, da smo kljub vsemu uspeli zbrati te nagrade, in vsem donatorjem se posebej zahvaljujem. Dejstvo je, da je kultura tista dejavnost, ki materialnemu blagostanju daje šele pravi pomen, vendar se ji kljub temu v kriznih časih najprej odpovemo.

Lep pozdrav županji sosednje občine Majšperk, dr. Darinki Fakin, in podžupanu občine Podlehnik, g. Ivo Banu. Z obema občinama ves čas odlično sodelujemo praktično na vseh področjih.

Posebej pa pozdravljam g. Branka Gajšta, očeta in idejnega vodjo projekta Ex-tempora v vseh desetih izvedbah.

Se nadaljuje na strani 34.

Dober dan!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE.

Pomlad se nežno, zeleno preliva v poletje. Tiho, včasih vetrovno, je minil april, razbohotil se je maj, mesec veselja, ljubezni, šmarnic, druženja v naravi. Sonce se je včasih skrivalo za oblaki, ob jasnih dneh je metalo svoje žarke na posevke, ki lepo rastejo in obetajo jesenske darove.

Če smo kmetje, delamo v naravi. Nekateri so v vinogradih in negujejo s številnimi grozdi posuto trto, se ozirajo v nebo in se bojijo tistih temnih oblakov, ki so 22. maja že poslali svetle vzorce na žetalska tla. Po travnikih so odbrnele kosilnice, seno je zbalirano, živina se spreha po ograjenih pašnikih. Gospodinje negujejo vrtnine, skrbijo za bivalni prostor in že je polovica rožnika mimo. Tudi najdaljši dan je že minil. Veter valovi zlato pšenično klasje, mlatilnice bodo kmalu na poljih in pospravljeno bo zrnje za vsakdanji kruh. Študentje in dijaki končujejo letnike, osnovnošolci so že dobili letno plačilo, napočil je čas dveh brezskrbnih mesecev, ki naj jih vsakdo preživi tako, da mu bosta mali in veliki SRPAN najlepši spomin.

Naš politični svet je vedno živahen, arbitraža je prinesla rezultate, študentski nemiri pogajanja, evrovizijske pesmi so odpete, mnoge knjige prebrane, manj je posedanja pred TV ekranom in mnogo več doživetij v naravi.

Spoštovani bralci, bralke našega občinskega glasila, naj Vam prosti čas zapolnijo vrstice Žetalskih novic, v njih je toliko zanimivega branja iz življenja društev, organizacij, da boste na tekočem za pomladno triado. Vse najlepše v življenju do jesenskega izida glasila Vam želimo člani UREDNIŠKEGA ODBORA Žetalskih novic.

MARIJA KRUŠIČ, odgovorna urednica

Sprehod po vsebini

10. JUBILEJNI SLIKARSKI EX TEMPORE ŽETALE	2
Dober dan	3
BORBA ZA INVESTICIJSKI DENAR	4
INTERVJU Z ŽUPANOM ANTONOM BUTOLNOM	4
Novice iz Občinske uprave	6
Zanke, uganke	8
SOU	9
ZBIRALNICA LOČENIH FRAKCIJ	10
TUJA NESREČA - TUJA SKRBI!	11
Sklad dela s sedežem na Ptuj	12
12. GOZDARSKI praznik v Žetalah	13
Tradicionalno 4. gasilsko tekmovanje	15
ŽETALSKI GASILCI OBISKALI DRAVINJSKO DOLINO IN BISTRŠKO POHORJE	15
ČAS PA TEČE	17
ŽETALSKI ŠTUDENTJE V LJUBLJANI	18
OCENJEVANJE SUHOMESNATIH IZDELKOV	18
KULTURA NAS BOGATI	19
STROJNI KROŽEK V AKCIJI	20
Delovna pomlad	21
ŠD RIM – Pohod na Golico	22
POLETNE ZANIMIVOSTI	23
ODKAR SEM JADRALNA PADALKA	24
IZ VASI V VAS	27
ROJAK PREKMURJA V HALOZAH 1961	27
PRI GUSTEKU	28
Gospa Marija Žerakova	29
DNEVI POEZIJE IN VINA 2010	30
Pregled dogodkov župnije Žetale	30
Ob materinskem dnevu	31
Presmec velikan	32
Planinsko društvo Žetale na Cerkniskem jezeru	32
IZ KOČIC	33
EX TEMPORE, ŽETALE, 2010	34

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
 Odgovorna urednica: Marija Krušič
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN
 Lektorica: MOJCA KOPŠE
 Fotografija na naslovnici: Jože Kamenšek - Jos
 Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

BORBA ZA INVESTICIJSKI DENAR

Leto se preveša v drugo polovico. Če smo v občini v prvem četrletju sprejemali akte, proračun in se odločali o investicijah, je bilo drugo četrletje namenjeno udejanjanju sprejetih odločitev. Izvedeni so bili vsi razpisi za izvajalce predvidenih investicij. Investicije so že v teku ali pa se bodo pričele še v prvi polovici julija. Izvedeni so bili razpisi za delovanje društev, izdani sklepi, podpisane pogodbe in izplačana sredstva, tako da bodo društva lahko nemoteno delovala. Potrebno pa je gledati tudi naprej. V tem trenutku pripravljamo dokumentacijo za kar nekaj razpisov, na katere se bomo javili. Nič novega torej. Bitka za investicijski denar je pač naša stalna skrb.

Vaš župan

INTERVJU Z ŽUPANOM ANTONOM BUTOLNOM

Kako bi v nekaj besedah strnili iztekajoči se mandat?

Iztekajoči mandat je bil izjemno naporen, po drugi strani pa izjemno uspešen. Začetek mandata je sovpadel z začetkom evropske finančne perspektive 2007-2013, kar je po eni strani omogočalo prijavo na vrsto razpisov za pridobivanje tako imenovanega evropskega denarja, po drugi strani pa od mene osebno, občinske uprave in občinskega sveta terjalo ogromno naporov za pripravo dokumentacije za razpise in sprejem ustreznih aktov za sodelovanje na razpisih. Naj samo omenim, da je primerna poraba naše občine za navedena štiri leta znašala skupaj 4,1 milijona evrov, proračuni občine pa 8 milijonov, kar pomeni, da smo z denarjem iz razpisov naš proračun praktično podvojili. Če bi razpolagali samo s sredstvi primerne porabe, bi lahko za investicije v teh štirih letih namenili samo 1 milijon evrov. Z uspehom na razpisih smo v teh štirih letih investirali 4,5 milijona evrov.

Kako ocenjujete realizacijo ciljev, zastavljenih na začetku mandata?

Z veseljem ugotavljam, da smo praktično vse cilje presegli. Spominjam se, da sem na prvi skupni seji občinskega sveta in vaških odborov predstavil prioritete projekte in med drugim napovedal, da bomo v mandatu zgradili 8 km

cest. Če pa bomo izjemno uspešni, pa morda celo 16 km. Večina jih je dvomila v to napoved in menila, da sem preveč optimističen. Danes lahko z zadovoljstvom povem, da bomo samo letos modernizirali 12 km cest, v celem mandatu pa 24 km. Zgradili bomo 2 nova in popolnoma sanirali 6 starih mostov. Zaključili smo izgradnjo vodovoda, uredili cestišče, pločnike, avtobusno postajališče, javno razsvetljavo v centru Žetal. Pripravili vse potrebno za izgradnjo vrtca, delno uredili pokopališče, uredili odvoz odpadkov, sanirali Vukovo domačijo in še marsikaj.

Na katere cilje ste še posebej ponosni?

Težko bi se opredelil, katera investicija je najpomembnejša. Morda bi pa vseeno izpostavil dokončanje izgradnje vodovoda. Še v letu 2000 smo bili edina občina v Sloveniji brez enega samega priključka na javni vodovod. Leta 2007 pa smo izgradnjo vodovoda zaključili v celotni občini. Vesel sem tudi ureditve centra Žetal, še posebej, ker sem to investicijo uspel spraviti v državni proračun še kot poslanec.

Kaj pa delovanje oziroma sodelovanje občinske uprave?

Občinska uprava je za redno delovanje in za pripravo dokumentacije za razpise in izvedbo potrjenih investicij vložila ogromno dela. Člani

uprave praktično nobeno leto ne izkoristijo v celoti letnega dopusta. Nikoli ne dobijo plačanih nadur. Za opravljeno delo si zaslužijo vso priznanje. Zavedam se, da so preobremenjeni, vendar bi zaposlitev dodatnih kadrov pomenila povečanje tekočih stroškov in zmanjšanje sredstev za investicije.

V občini deluje tudi kar nekaj društev. Kakšen je njihov doprinos naši skupnosti?

Delovanje društev v občini je izjemno dobro. Ravno prostovoljno delo v občini je tista dodana vrednost, ki pomeni večjo kvaliteto življenja naših občanov in prispeva k prepoznavnosti občine v širši skupnosti. Prispevek vsakega društva in vsakega posameznika v društvu je iz tega vidika izjemno dragocen. Sam sem ponosen na njihovo delovanje, na žalost pa v kontekstu splošnega varčevanja občina za delovanje društev ne more nameniti toliko sredstev, kot bi si jih društva zaslužila. Kljub temu pa lahko rečem, da je za delovanje društev v naši občini poskrbljeno bolj, kot je bilo kdajkoli.

Kakšna je po Vašem mnenju prepoznavnost naše občine in kako bi jo umestili v regijo?

Glede na velikost občine, na njene gospodarske in splošne potenciale menim, da je prepoznavnost in ugled občine v regiji na visokem nivoju. Potrebno pa je vedeti, da k prepoznavnosti in k ugledu ne prispeva samo delo župana, občinskega sveta, občinske uprave, temveč prispevek vsakega društva, delovne organizacije in posameznika.

Dandanes je tempo življenja, kakršen pač je, kako ga uspete uskladiti z zasebnim življenjem, z družino?

V nasprotju s prepričanjem je tudi delo župana v manjših občinah naporno in odgovorno in bi potrebovalo celega človeka. Po drugi strani pa je treba vedeti, da bi to pomenilo večje stroške in spet manj sredstev za investicije. Seveda pa bi bilo tudi z osebnega vidika, v času, ko je službo tako težko dobiti, sploh še v mojih letih, neodgovorno zaposliti se za določen čas kot profesionalni župan. Tako pač preostane, da usklajujem delo v službi in na občini. V praksi to pome-

ni, da se delo zavleče pozno v noč. Na srečo so danes računalniki in zato, da opraviš določeno delo, ni potrebno biti na delovnem mestu, temveč lahko delaš tudi zvečer doma. To pomeni, da marsikaj doma ni urejeno, ali pa ni urejeno pravočasno, to pomeni tudi, da je na žalost družinsko življenje podrejeno službi in funkciji. Pa saj nisem kakšna posebna izjema, saj je tako v večini manjših občin, pa tudi ljudje, ki nimajo funkcij, so prisiljeni svoje družinsko življenje vedno bolj podrežati službi. Takšni so pač časi.

Vam v prostem času ostane nekaj časa tudi za rekreacijo, imate kakšen poseben hobi?

Prostega časa res skoraj ni. Letošnje leto še posebej ne. Včasih sem rad šel na kakšen pohod z družino in člani planinskega društva. Letos še ni bilo tega časa. Občasno pa se udeležim kakšnega hitropoteznega turnirja v šahu ali odigramo nekaj partij s prijatelji iz Žetal. Tudi tega je zmeraj manj.

Za konec pa še vprašanje, kje in kako vidite našo občino v prihodnosti, kakšna je Vaša vizija razvoja našega kraja?

V teh letih samostojne občine Žetale je bilo ogromno storjenega zato, da bi bilo življenje v naši občini primerljivo življenju v drugih okoljih. V nekaj letih bodo osnovni infrastrukturni problemi v celoti rešeni. Avtocesta, ki bo, upam, tudi zgrajena, bo občino geografsko zelo približala svetu. V občini pripravljamo gradnjo stanovanj. Glede na vse to sem prepričan, da se bo začelo število prebivalcev počasi spet povečevati. Ravno število prebivalcev je tista kritična točka v razvoju občine, od katere je odvisen nadaljnji razvoj občine. Tu pa naletimo na paradoks. V tem trenutku se kot največji problem v občini vse bolj izpostavlja možnost oziroma nemožnost gradnje. Postopki za sprejemanje Občinskih prostorskih aktov so po eni strani predolgi, po drugi strani pa tako restriktivni, da je občina popolnoma nemočna. Glede na vse, kar smo v občini že postorili, vidim na žalost največjo oviro za razvoj občine v urejanju prostora.

Vaš župan

NOVICE IZ OBČINSKE UPRAVE

ČISTILNA AKCIJA »OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU« NA OBMOČJU OBČINE ŽETALE JE USPELA

V soboto, 17. aprila 2010, je na območju Občine Žetale potekala čistilna akcija »Očistimo Slovenijo v enem dnevu«. Akcije se je udeležilo 170 občank in občanov Občine Žetale, ki so se organizirali preko Vaških odborov, organizacij in društev, ki delujejo na območju Občine Žetale. Na podlagi evidence glavnega kordinatorja akcije, g. Jožeta VOGRINCA, je bilo na čistilni akciji zbranih cca. 240 m³ različnih odpadkov. Zbirna mesta za odpadke so bila na lokacijah v Žetalah, Dobrini in Nadolah. Ločeno zbrane odpadke so na osrednjo deponijo v Gajkah odpeljali prevozniki iz občine Žetale, ki je pokrila tudi stroške odlaganja. V čistilni akciji so sodelovali tudi občani s traktorji in vitli, saj je bilo različne odpadke le tako možno odpeljati na zbirna mesta. Zaključek akcije je bil pri Lovskem domu Žetale, kjer je bila malica za vse sodelujoče v akciji. Ob zaključku akcije se je župan g. Anton BUTOLEN vsem sodelujočim zahvalil za udeležbo in izrazil zadovoljstvo, da je čistilna akcija tako lepo uspela. S takšnimi akcijami bo potrebno nadaljevati tudi v prihodnje, saj je v našem okolju še veliko odpadkov, ki so bili v naravo odvrženi v preteklosti.

Podpisana pogodba za modernizacijo občinskih cest v naselju Čermožiše

V sredo, 12. maja, je bila na sedežu Občine Žetale podpisana pogodba za projekt »Modernizacija občinskih cest v naselju Čermožiše«. Pogodbo sta podpisala v imenu investitorja Občine Žetale župan Anton Butolen in v imenu izvajalca del Cestnega podjetja Ptuj izvršni direktor Martin Turk. Projekt modernizacije cest v naselju Čermožiše obsega modernizacijo ceste Rogatnica-Krsišek-Gajšek v dolžini 777 m, obnovo mostu Rogatnica, modernizacijo odcepa ceste Bukšek v dolžini 220 m, modern-

izacijo ceste Kančec v dolžini 347 m in obnovo mostu Kančec. Na javnem razpisu je bil najugodnejši ponudnik Cestno podjetje Ptuj. Vrednost investicije znaša 160.000 EUR. Po končani modernizaciji cest bo potrebno izvršiti odmero cest in jih vpisati v zemljiško knjigo kot javno dobro.

Podpisana pogodba za izvedbo investicije »Preplastitev lokalne ceste LC 240050 Žetale-Trebež-Stopnica in obnova odseka lokalne ceste LC 240040 Dobrina-Varvasela-Gruškovje«

V sredo, 9. junija, je bila na sedežu Občine Žetale podpisana pogodba za izvajanje investicije na področju cestne infrastrukture na območju Občine Žetale. Gre za projekt južna meja, ki se delno financira iz sredstev EU. Na razpisu za sofinanciranje projektov ob južni meji je Občina Žetale uspela z operacijo »Preplastitev lokalne ceste LC 240050 Žetale-Trebež-Stopnica in obnova dela lokalne ceste LC 240040 Dobrina-Varvasela-Gruškovje«. Za izvedbo investicije je bil izveden javni razpis, na katerem je bila najugodnejša ponudba ponudnika Cestnega podjetja Ptuj. Ponudba cestnega podjetja Ptuj znaša 337.367,77 evrov, k temu je potrebno prišteti še nadzor, projektno dokumentacijo in odmero dela ceste. Obračun del se izvrši po enoti mere. Rok za izvedbo investicije je 31. avgust 2010.

Razpis za investicijo »Izgradnja otroškega vrtca v Žetalah«

V mesecu maju je bil na spletni strani Občine Žetale objavljen javni razpis za največji letošnji projekt na področju infrastrukture »Izgradnja otroškega vrtca v Žetalah«. Gre za največjo investicijo na področju vlaganj v infrastrukturo v letih 2010 in 2011. Na naveden razpis je prispelo 5 ponudb, ki so bile vse pravočasne in so vsebovale vso zahtevano dokumentacijo. Po pregledu in analizi ponudb je bilo ugotovljeno, da je najugodnejšo ponudbo oddal ponudnik GIC Gradnje d.o.o., Sv. Florijan 120, 3250 Rogaška Slatina. Vrednost najugodnejše ponudbe znaša 896.825,76 EUR. H končni vrednosti investicije je potrebno prišteti še stroške nakupa zemljišča, stroške izdelave projektne dokumentacije in stroške izvajanja strokovnega nadzora nad gradnjo. Srčno upamo, da bomo do 20. junija 2010 prejeli sklep Službe vlade za lokalno samoupravo in regionalni razvoj o odobritvi sredstev iz Sklada za regionalni razvoj, kar je pogoj, da se izvajanje operacije na terenu lahko prične.

Uspešni na razpisu za »Južno mejo« 2010

V mesecu februarju 2010 se je Občina Žetale prijavila na 2. javni razpis »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško« s projektom »Modernizacija cest LC 240200 Strajna-Prekože-Potni Vrh v dolžini 3.400 m in LC 240210 Zgornje Ravno-Globočec-Potni Vrh v dolžini 1.600 m«. Občina Žetale je bila na navedenem razpisu uspešna, saj ji je uspelo pridobiti sredstva v višini 500.000,00 EUR. Župan Občine Žetale je v mesecu maju 2009 sklical sestanek vseh uporabnikov teh cest z namenom, da se predstavi projekt in imenuje gradbeni odbor. Predsednik gradbenega odbora je Zvonko FURMAN. Naloga gradbenega odbora je med drugim tudi zbiranje sredstev od uporabnikov cest po posebnih pogodbah. Glede na to, da je potrebno investicijo izvesti še v letu 2010, je bila na spletni strani Občine Žetale objavljena 2. faza javnega razpisa za modernizacijo odsekov navedenih cest. Javno odpiranje ponudb za investicijo »Modernizacija cest LC 240200 in LC 240210« bo 23. junija 2010.

Župan sprejel devetošolce

Župan Občine Žetale je v torek, 15. junija 2010, na sedežu Občine sprejel učence Osnovne šole Žetale, ki v šolskem letu 2009/2010 končujejo osnovnošolsko izobraževanje. Sprejema se je udeležilo devet devetošolcev skupaj z razredničarko Silvestro KLEMENČIČ. Župan je spomnil, da odhaja letos iz Osnovne šole Žetale najmanjša generacija učencev in spomnil na čas, ko je bilo konec devetnajstega stoletja na tej šoli 450 učencev. Še ko je sam zaključeval osnovnošolsko izobraževanje, je bilo na žetalski šoli 350 učencev. Življenjske razmere so naredile svoje in število učencev je iz leta v leto padalo.

»Kljub temu, da je bila zgrajena nova šola in uvedeni avtobusni prevozi, se razmere le počasi izboljšujejo in upati je, da boste tudi vi, ki se danes poslavljate od osnovnošolskih klopi, sprejeli izziv in se po končanem šolanju vrnili v domači kraj«. Na koncu uradnega dela sprejema je župan podelil spominska darila najboljšim učencem, ki so jih prejeli: Lea FURJAN za odličen uspeh v vseh razredih, Tina KOREZ za odličen uspeh v devetem razredu in Tamara VREŠ za odličen uspeh v devetem razredu. Vsi učenci so za spomin prejeli majice Občine Žetale. Sprejem pri županu Občine Žetale se je zaključil z zakusko.

Jože Krivec

Zanke, uganke

1. Katero besedo lahko sestaviš iz teh črk?

VA IZ NJE RI POD

2. V vsaki od spodnjih besed se skriva druga. Ko jih najdeš, besede logično razvrsti.

NAPETOST ENAKOST STRIGA PODVEZA

3. Kolikšna je vsota števil, ki so skrite v tem stavku?

Zelena žaba v napetem filmu še strogo pogleda in iz atrija pred dveri skoči.

4. Koliko nog imajo 3 pajki, 3 metulji, 3 kokoši in 3 prašiči skupaj?

Rešitve: izpodrivnanje; ena, dve, tri, pet, 17 (1+5+6+3+2); 60

SOU

 skupna
občinska
uprava

občin v Spodnjem Podravju

Medobčinsko redarstvo

Mestni trg 1

2250 Ptuj

Po elektronski pošti dostavljeno vsem občinam Skupne občinske uprave občin v Spodnjem Podravju, kjer je krajevno pristojno naše Medobčinsko redarstvo.

Spoštovani!

V nadaljevanju vam posredujemo zapis z namenom, da bi ga objavili v vašem občinskem glasilu in tako z njegovo vsebino seznanili občane.

V članku želimo opozoriti voznike motornih koles in koles z motorjem na previdno vožnjo in spoštovanje določb zakona, ki se najpogosteje kršijo, ter sankcije, ki iz navedenih kršitev izhajajo.

OBVESTILO VOZNIKOM MOTORNIH KOLES IN KOLES Z MOTORJEM

Prihajajo toplejši dnevi in vse več voznikov je ali bo začelo uporabljati svoja motorna kolesa ali kolesa z motorjem za prevoz na delo ali v šolo. Poleg opozoril v zvezi s previdno vožnjo in preverjanjem tehnične neoporečnosti prevoznega sredstva bi želeli opozoriti še na naslednje določbe in najpogostejše kršitve:

-Voznik in potnik na kolesu z motorjem ali motornem kolesu morata med vožnjo nositi na glavi pripeto homologirano zaščitno motoristično čelado (84. člen ZVCP-1).*

Z globo 120 evrov se za prekršek kaznuje

voznik ali sopotnik, ki ravna v nasprotju s to določbo.

- Voznik kolesa z motorjem, mlajši od 16 let, ne sme prevažati potnika (7. odstavek 104. člena ZVCP-1).

Predpisana globa za storjeni prekršek je 80 evrov.

Glede na to, da se nekateri dijaki vozijo v srednjo šolo na Ptuj tudi s kolesi z motorjem, želimo opozoriti, da je v skladu z 99. členom ZVCP-1 *prepovedan promet v območju za pešce tudi za kolesa z motorjem in motorna kolesa. Z globo 160 evrov se kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s to določbo. Najpogostejše kršitve so zaradi obiska gostinskih lokalov v centru Ptuja.*

Območje za pešce obsega del Miklošičeve ulice (od Reprize), Ulico Heroja Lacka, Mestni trg, Murkovo ulico, Zelenikovo ulico, Aškerčevo ulico ter Krempljevo ulico in je označeno z ustrezno prometno signalizacijo.

Za nadzor nad spoštovanjem navedenih določb so v skladu z ZVCP-1 poleg policije pristojni tudi občinski redarji.

* ZVCP-1 Zakon o varnosti cestnega prometa

Vodja Medobčinskega redarstva Robert Brkič

ZBIRALNICA LOČENIH FRAKCIJ, KAMOR ODLAGAMO LOČENE ODPADKE

Ali smo že dovolj poučeni in vešči pri ločevanju odpadkov?
Odpadke ločujemo.

Prav je, da si nekatere stvari preberemo večkrat, da nam pridejo v zavest in si jih bolje zapomnimo. Ena takih stvari je gotovo »Kako ravnati z ločenimi odpadki, ki jih je vsak dan več«. Že »doma«, v gospodinjstvu, je potrebno vzpostaviti smiselni sistem ločevanja odpadkov (steklo, papir, pločevinke, plastiko, tetrapak in drugo embalažo), tako da jih zbiramo v eni škatli ali vrečki in jih nato razvrstimo v najbližjo zbiralnico ločenih frakcij v ustrezne namenske posode.

Zbiralnica ločenih frakcij je na javni površini pokrit ali nepokrit posebej urejen in opremljen prostor za ločeno zbiranje in začasno hranjenje posameznih frakcij (sekundarnih surovin), kjer jih povzročitelji prepuščajo izvajalcu.

Postavljena je v bližini strnjenih bivalnih objektov, centrah vasi ter v bližini trgovskih centrov, šol in vrtcev. Odpadki iz zbiralnic ločenih frakcij, ki so na območju občine Žetale, se odvažajo vsakih 14 dni. Stroški odvoza so vključeni v ceno rednega odvoza komunalnih odpadkov.

Na zbiralnici ločenih frakcij:

V POSODO ZA PLOČEVINKE odlagamo čiste in stisnjene pločevinke vseh vrst živil in pijač ter konzerve.

V POSODO ZA PAPIR odlagamo časopise, revije, prospekte, kataloge, zvezke, »knjige«, brošure, pisarniški in računalniški papir, pisemske ovojnice, papirnate nakupovalne vrečke, embalažni papir, kartonsko embalažo in lepenko vseh vrst in velikosti ter druge izdelke iz papirja in kartona, ki jih je pred odlaganjem potrebno raztrgati, da jih spravimo v namensko posodo.

V POSODO ZA STEKLO odlagamo vse vrste steklenic, steklenice živil, pijač, kozmetike in zdravil, kozarce za vlaganje in druge steklene posode, s katerih odstranimo vse nesteklene dele, steklo pa mora biti čisto.

V POSODO ZA PLASTIKO IN TETRAPAK odlagamo plastenke brezalkoholnih in alkoholnih pijač ter živil, plastične kozarčke in lončke, plastične vrečke in folije, embalažo za tekoča živila – tetrapak vseh vrst (potrebno stisniti, saj tako pridobimo 50 % več prostora v posodi).

Povzročitelju komunalnih odpadkov, ki opusti pravilno uporabo odlaganja naštetih skupin odpadkov, po občinskem odloku kot posledica sledi kazen, in sicer globa 1.400,00 evrov za pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika, odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika, ter 400,00 evrov za fizično osebo.

Mag. Olga FEKONJA

Modre misli

Vsi se pritožujejo nad svojim spominom,
nihče pa nad svojim razumom.

F. L. Rochefoucauld

Kazen ne popravi nobene krivice,
prepreči pa sto novih.

Arabska modrost

Ne bojte se napredovati počasi,
bojte se le tega, da bi se ustavili.

Kitajska modrost

Mladost – norost:
čez potok skače, kjer je most.

Slovenski pregovor

TUJA NESREČA - TUJA SKRB!

Od vseh nesreč najlažje prenašamo tujo. Naslednji ste na vrsti vi - ali pa tudi ne. Ukrepajte pravočasno - zavarujte sebe in svoj dom ...

Ker je pred nami čas dopustov in s tem povezana naša odsotnost z domov, vam dajemo nekaj napotkov, kako se zaščititi pred morebitnim ropom ali vlomom v našo hišo ali stanovanje.

ROPARJI NA DOMU

V Sloveniji narašča število hišnih ropov, ki so izvedeni na nasilen in dobro pripravljen način. Storilci žrtve vnaprej izbirajo in objekte predhodno skrbno opazujejo. Napadi so običajno izvedeni na nič hudega sluteče ljudi v njihovih hišah ali stanovanjih. Roparji uporabljajo telesno silo, grožnje, razne nevarne predmete in orožje ter tako žrtev prisilijo, da pove, kje hrani gotovino in dragocenosti.

Pri hišnih ropih gre za hudo nasilje, pri katerem storilci delujejo v skupinah, so zamaskirani in oboroženi, žrtev zvežejo, ji grozijo z orožjem in se nenavadno dolgo zadržujejo v prostorih. Očitno je, da poznajo razmere v objektih, da v nekaterih primerih celo vedo, kje so skriti prihranki, da ropajo na domovih starejših ljudi in žensk, ki se niso sposobni braniti.

Svetujemo vam :

večjih vsot gotovine ni modro skrivati doma. Najbolj zanesljiv naslov za hrambo je banka; če se kljub temu odločite, da določeno vsoto gotovine hranite na "skritem" mestu doma, tega nikomur ne zaupajte. Krog tistih, ki vedo za skrivališče, naj bo čim manjši; priporočljivo je, da si vgradite zidni ali pohištveni trezor;

če posojate gotovino prijateljem in znancem, naj za to ve čim manj ljudi. Vhodna, stranska, kletna in garažna vrata naj bodo vedno zaklenjena in opremljena s kakovostno ključavnico ter varnostnim ščitom. Pomembne so tudi dodatne ključavnice;

k varnosti prispevajo tudi rolete in kakovostna okenska zapirala, saj otežujejo in zadržujejo dostop vlomilca v vaš dom;

stranska, balkonska, kletna vrata in vrata teras naj bodo zaklenjena, ne puščajte jih priprtih ali celo odprtih, tudi ko ste zdoma le kratek čas;

ključev ne puščajte v poštnih nabiralnikih, pod predpražnikom, v cvetličnih lončkih, na okenskih policah ali drugih "skrivališčih"; pred vhodnimi vrati naj bo vedno ustrezna razsvetljava, da lahko vidite, kdo je pred vrati. Zelo priporočljiva je senzorska luč; na notranji strani vrat imejte vgrajeno verižico. Vrata odprite le ob zataknjeni verižici;

preden odprete vrata, pogledjte skozi kukalo, ali pa se po domofonu oziroma s pogledom skozi okno prepričajte, kdo je pred vrati;

če v bližini svojega doma opazite neznane osebe, jih vprašajte, koga iščejo, oziroma jim dajte vedeti, da ste jih opazili;

alarmne naprave so pomemben element varnosti pred vlomilci, roparji in nasilneži, zato jih policija priporoča.

policija posebej opozarja: Ne poskušajte sami prijati vsiljivca, zlasti če ste telesno šibkejši. Takoj pokličite policijo!

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA,
Damjan BRAČIČ

Sklad dela s sedežem na Ptujju nudi informiranje in svetovanje osebam v postopku izgubljanja zaposlitve

Sklad dela Spodnje Podravje

Ustanova za izvajanje aktivne politike zaposlovanja

Aškerčeva 1, 2250 Ptuj

Telefon: 02 749 34 64, GSM:041/ 663 359

Tudi letošnje leto bo zaznamovano z neugodno gospodarsko situacijo, zato se predvideva, da se bo povečala tudi brezposelnost.

Danes veliko ljudi ostaja brez dela zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga, stečaja ali likvidacije podjetja. Kot presežni delavci se znajdejo v situaciji, ko večinoma ne vedo, kako naprej. Ravno z namenom prve podpore osebam v postopku izgubljanja zaposlitve deluje Sklad dela Spodnje Podravje s sedežem v Ptujju. Že v lanskem letu, ko je bil velik porast brezposelnosti, so se v sklad dela vključili presežni delavci, in to predvsem tisti, ki so se odločili, da se ne prepustijo brezizhodni situaciji, ampak se želijo čim hitreje vrniti v službo oziroma si zadati cilj ostati zaposljiv in aktiven na trgu dela.

Sklad dela nudi individualne in skupinske oblike informiranja in svetovanja v info točkah, ki bodo organizirane v podjetjih, na sedežu

Sklada dela in na nekaterih občinah. Osebe, ki se bodo vključile v sklad dela, bodo dobile možnost vključitve v delavnico, ki jo izvaja Sklad dela.

V delavnicah bodo dobili napotke, kako se prijaviti na Zavodu za zaposlovanje, spoznali bodo možnosti in poti do novega dela in zaposlitve, si zadali zaposlitveni cilj in oblikovali načrt, kako ga doseči. Pomagali jim bomo pri pridobitvi osnovnih komunikacijskih veščin in tehnik, potrebnih za iskanje nove zaposlitve. Srečali se bomo 4-krat po uskladitvi termina.

Delavnice bodo potekale v Ptujju in Ormožu. V dogovoru z Zavodom za zaposlovanje bodo udeležencem Sklada dela Spodnje Podravje prednostno omogočene tudi vključitve v druge programe, da se bodo čim hitreje in lažje ponovno zaposlili, kar tudi za njih predstavlja določeno prednost.

Vključitev v sklad dela je prostovoljna in brezplačna.

Prve informacije in vpis v sklad dela vam nudimo v info točkah na sedežu Sklada dela Spodnje Podravje v Ptujju, Aškerčeva ulica 1, v ponedeljek od 9.00 do 11.00 ure in v sredo od 13.00 do 15.00 ure. Pokličete lahko na telefon: 749 34 64 ali GSM: 041 663 359 (Jelka Zabvnik).

Informativne ure imamo tudi v prostorih občine Ormož, Ptujjska c.6 (soba št.15a, I.nadstr.), vsak torek od 15.00 do 16.00 ure.

V situaciji, v kateri ste se znašli, niste sami, vendar je prvi korak vaš. Sklad dela vam bo stal ob strani.

12. GOZDARSKI praznik v Žetalah

S podelitvijo pokalov in številnih priznanj tekmovalcem smo v nedeljo, 25. aprila, zaokrožili tridnevno tradicionalno prireditev gozdarskega praznika, ki je bila letos dvanajsta po vrsti.

Tekmovanje je bilo regijsko, za izbor na državno gozdarsko prvenstvo lastnikov gozdov, ki bo v Gornji Radgoni, kjer se ga bosta udeležili moška in ženska ekipa iz našega (mariborskega) območja.

Dogajanje v okviru praznika je bilo vse tri dni po vsebinah izjemno pestro.

V petek sva se z Izidorjem udeležila dogodka zasaditve drevesa na zelenici ob avtobusnem postajališču OŠ Žetale. Učenci so skupaj z učitelji pripravili tematsko predavanje ob bližnjem tednu gozdov, zatem pa so z Jožetovo pomočjo izvedli zasaditev mlade lipe. Tej smo zaželeli bujno rast in veliko dišečih cvetov. Po nekajurnem premoru se je v dvorani pričela okrogla miza na temo rabe daljinskih sistemov ogrevanja s kotli na biomaso. Vabljen sogovornik, dr. Nike Krajnc iz Gozdarskega inštituta in Tomaž Rifelj iz podjetja KWB, sta nam skušala v čim večji meri odgovoriti na vsa vprašanja, povezana s tem, ter potešiti radovednost (žal samo peščice) poslušajočih.

Sobotni dan smo namenili druženju in zabavi.

V popoldnevu se nas je skupina pohodnikov pod vodstvom Domna (iz PD Žetale) zakadila proti Logu, po poti do Debele bukve. Na cilju smo z žalostjo ugotovili, da je ta atraktivna varovanka že precej »oglodana« od zoba časa in da ji tudi zima ni prizanašala.

Ob lahkotnem pogovoru smo se vrnili v Žetale, kjer smo ob kozarčku »Skoka« v šotoru končali naš pohod.

Nedolgo zatem smo se ponovno zbrali v šotoru ob OŠ, kjer smo začeli s pripravami ter žrebanjem štartnih števil prijavljenih tekmovalcev gozdarskega tekmovanja. Ob tem nas je z odličnim nastopom pozdravila gostujoča folklorna skupina KPD iz Stoperc pod vodstvom ge. Brigite Frlež.

Lahko smo se prepričali, da zraven plesa in igranja tudi odlično zapojejo.

Ob poskočnih taktih Ptujškega kvinteta in plesom smo v noči na nedeljo končali sobotno dogajanje.

Nedeljsko jutro nas žal ni ogrelo s soncem, nam je pa zato srce ogrela pesem domačega Moškega pevskega zbora KPD Žetale. Ker pa je Skokov Marjan menil, da prazen žakelj pač ne stoji pokonci, nam je urno razdelil še kislo juho za okrepčilo, nakar smo pohiteli na tekmovalni poligon.

Pod budnim očesom sodnikov Andrejem Kovačičem iz Zavoda za gozdove Slovenije-OE Ptuj ter še domačinoma Ivanom in Andrejem se je tekma začela.

Naj omenim, da je izvedba takšnega tekmovanja logistično in tehnično kar zahteven projekt, ki brez mnogo truda zagnanih članov ne bi bil takšen, kot je.

Za pripravo poligona z vsemi pripadajočimi rekviziti je poskrbel naš blagajnik Toni, skupaj s še nekaj člani, kar jim je odlično uspelo. Za vodenje samega tekmovanja pa je poskrbel neutrudni Izidor, ki je dokazal, da ima to v »malem prstu«.

Da pa ne bi bili »glavni« samo tekmovalci, so nam predstavnice Društva podeželskih žena predstavile izdelke umetno izdelanih šopkov cvetja iz »krep« papirja in ponudile odlično domače pecivo. Skledarjev Stanko iz Turističnega društva je ponudil, da vsem, ki se ne vedo kam dati, razkaže še Vukovo domačijo v Dobrini.

Za nameček se je na ta dan tudi trgovalo: dva razstavljalca kmetijske in gozdarske mehanizacije sta z veseljem vabila k sebi ter »na ogled« postavila številne stvari, ki so jih obiskovalci lahko nabavili, člani Strojnega krožka z dodatnim popustom.

Vsi, ki ste se dogodka udeležili, veste, ostali pa boste prebrali, da je bilo dogajanje res pestro.

Za to so zaslužni mnogi, ki so prispevali k temu dogodku. Z željo po večji ponudbi dogajanja smo zato k sodelovanju povabili vsa društva v kraju. Zato se želim v tem članku vsem, ki so se povabilu odzvali, najtopleje zahvaliti ter jih še nadalje povabiti k sodelovanju. Seveda ob tem ne smem pozabiti še na »že tradicionalne zaveznike«: Občino Žetale, Zavod za gozdove enote Ptuj, Osnovno šolo Žetale ter Restavracijo Gastro.

Zahvaljujem se tudi vsem sponzorjem za finančno ali materialno podporo tega dogodka v Žetalah.

Poleg vse zahvale in dobro izpeljane prireditve pa ne morem zaključiti brez grenkega priokusa. Navkljub vsemu oglaševanju, ponudbi in »nagovarjanju k obisku« ugotavljamo, da se je odzvalo bistveno manj domačinov, kot smo upali. Ne poznam vseh vzrokov za to, čeprav jih skušamo v društvu poiskati. Ali je za to res krivo samo pomanjkanje časa ali pa smo postali ujetniki splošne nedovzetnosti za dogajanje v kraju? Za vzgled bi nam rad postavil sosednjo faro, ki šteje le dobrih 500 prebivalcev, in če tam kdo le kihne, jih je štiristo že skupaj. Kakorkoli že, želimo si, da bi v bodoče znali pritegniti vse tiste, ki še vedno jamrajo, da se v teh Žetalah pač nič ne dogaja.

Rezultati 12. gozdarskega tekmovanja:

Posamezno moški:

- Toni Butolen – Žetale, 1550 točk;
- Izidor Štajnberger – Žetale, 1516 točk;
- Slavko Širec – Žetale, 1509 točk;
- Ivan Gmus – Zagorje, 1485 točk;
- Viki Žerak – Podlehnik, 1469 točk;
- Robert Jus – Žetale, 1424 točk;
- Avgust Pulko – Žetale, 1419 točk;
- Mitja Širec – Žetale, 1393 točk;
- Franc Stojnšek – Žetale, 1332 točk;

- Klemen Butolen – Žetale, 1325 točk;
- Boštjan Žunkovič – Stoperce, 1311 točk;
- Vinko Jerič – Stoperce, 1247 točk;
- Srečko Taciga – Stoperce, 1135 točk;
- Viktor Furman – Žetale, 905 točk.

Posamezno ženske:

- 1. mesto; Kristina Štajnberger – Žetale, 1450 točk;
- 2. mesto; Marijana Podgoršek – Žetale, 1149 točk;

Ekipno:

- 1. Cepini (Toni Butolen, Izidor Štajnberger, Slavko Širec), z osvojenimi 4575 točkami;
- 2. Sekači (Viki Žerak, Robert Jus, Avgust Pulko), z osvojenimi 4312 točkami;
- 3. Grče (Mitja Širec, Franc Stojnšek, Klemen Butolen), z osvojenimi 4050 točkami;
- 4. Šarli (Boštjan Žunkovič, Vinko Jerič, Srečko Taciga), z osvojenimi 3693 točkami.

Tekmovalo se je v šestih obveznih disciplinah (teoretični test, kombinirani rez, precizni rez, zasek, kleščenje in podiranje na balon) ter eni izbirni (obračanje letve z menjavo verige).

Vsem tekmovalkam in tekmovalcem čestitam za dosežene rezultate, predvsem pa za varno in odlično demonstracijo tega težkega in nevarnega kmečkega opravila, ki se ob napačnem ravnanju nemalokrat konča tragično.

Ob dnevu samostojnosti pa želim članom društva in vsem občanom obilo sreče, zdravja ter prijateljskega druženja.

*Strojni krožek Žetalanec
Franc Stojnšek*

Tradicionalno 4. gasilsko tekmovanje za prehodni pokal Občine Žetale uspelo

V soboto, 8. maja, smo žetalski gasilci gostili že 4. tekmovanje gasilskih desetih za prehodni pokal Občine Žetale. Vreme nam letos žal ni služilo tako kot prejšnja leta, saj turobno popoldne ni obetalo nič dobrega. A glej, tudi tokrat je bila sreča na strani pogumnih in grozeči oblaki niso izpustili svojega tovora, zato smo tekmovanje uspeli spraviti pod streho brez ene same kapljice dežja.

Tekmovanja se je udeležilo 21 enot iz celotne Slovenije, in sicer 14 v moški in 7 v ženski konkurenci. Med moškimi desetimi so zmago slavili člani PGD Kebelj pred PGD Stojnci in PGD Šmartno na Pohorju 2. Pri ženskah so se prav tako najbolj izkazale gasilke iz PGD Kebelj pred članicami iz PGD Majšperk in PGD Sela. Domače ekipe niso dosegle vidnih uvrstitev, kar pa nam kot gostiteljem tekmovanja ni bil prvoten cilj, saj je med gasilci običaj, da so nastopi domačih ekip bolj revijalnega značaja. Rezultati, ki so jih dosegale ekipe, letos žal niso bili na nivoju iz prejšnjih let, kar pa lahko pripišemo predvsem nestrokovnosti sodniškega kadra in nerazumevanju modernih trendov tekmovanja na najvišjem nivoju. Žal so sodniki oholo izrabili svojo avtoriteto in tako oškodovali najboljše ekipe ter odločilno krojili končni vrstni red. To nam bo šola, da bomo v prihodnje pri delegiranju sodnikov previdnejši.

Tekmovanja pa ne bi mogli izpeljati brez velikodušne pomoči donatorjev, za kar gre vsem še enkrat posebna zahvala. Posebej še velja omeniti Občino Žetale, ki je tudi tokrat prevzela pokroviteljstvo nad našim tekmovanjem; gospoda Jožeta Kosa, ki nam je ponovno dovolil uporabo svojega zemljišča za postavitve tekmovalnega poligona, in PGD Majšperk, ki nam je posodilo tekmovalno orodje. Prav tako se zahvaljujemo vsem našim članom in drugim, ki so na kakršen koli način doprinesli k tako uspešni izvedbi tekmovanja.

Nekako grenak priokus vsemu skupaj daje resnično slaba udeležba občanov. Radi govorimo, kako so uspehi naših tekmovalnih enot ponesli ime našega kraja širom po Sloveniji; škoda, da ga nismo malo še po domačem kraju. Tega ne govorimo, ker bi jokali za izpadlim dobičkom, ampak si resnično želimo z našimi krajani deliti delček tekmovalnega utripa, ki spremlja tovrstna tekmovanja. Saj če bi bil naš namen služiti mastne denarce, verjetno ne bi organizirali tekmovanja, ampak bi počeli kaj lažjega, npr. učeno govorili z ljubljanskim naglasom, prelagali papirčke in sanjali o tisočih evrov, ki bodo padli z neba. Ampak to je že druga tema.

Za PGD Žetale Silvo Korez

ŽETALSKI GASILCI OBISKALI DRAVINJSKO DOLINO IN BISTRISKO POHORJE

Prostovoljno gasilsko društvo Žetale za svoje člane vsako leto pripravi strokovno ekskurzijo. Letošnja strokovna ekskurzija je potekala v soboto, 6. junija 2010, ko se je ob 6.30 uri pred Gasilskim domom Žetale zbralo 53 članov Prostovoljnega gasilskega društva Žetale. V dobrem razpoloženju smo se z avtobusom Veolie, ki ga je krmaril naš član Bojan KOREZ, odpravili proti Dravinjski dolini. Po slabi uri vožnje smo prispeli v Slovenske Konjice, ki se

upravičeno imenujejo »Mesto cvetja in vina«. Na avtobusni postaji nas je pričakala prijazna vodička, s katero smo se najprej napotili v Gasilski muzej, ki ga upravlja Prostovoljno gasilsko društvo Slovenske Konjice. V muzeju je preko 5000 različnih eksponatov, ki so jih člani društva zbirali skozi desetletja. Razstavljeni predmeti, pisni dokumenti, fotografije in ostalo gradivo na svojevrsten način odražajo več kot 140-letno zgodovino slovenskega gasilstva s poudarkom na razvoju gasilstva v Dravinjski dolini. Po ogledu Gasilskega muzeja smo si ogledali prostore, tehniko in opremo PGD Slovenske Konjice. Društvo kljub temu, da ima podpisane tri koncesije, deluje na prostovoljni osnovi. Po dobri uri ogleda smo se poslovili od prijaznih konjiških gasilcev in se napotili proti vinski kleti na Škalcah, ki jo upravlja podjetje Zlati grič. Vinska klet na Škalcah je res nekaj posebnega, saj se skoraj v celoti nahaja pod zemljo. Predstavnica podjetja Zlati grič, ki ima svoje korenine v Žetalah, nam je razkazala vinsko klet. Iz njenih poetičnih besed je bilo takoj začutiti njeno veliko spoštovanje in ljubezen do vina. Posebno doživetje je bila dugustacija vin, ki jih podjetje Zlati grič prideluje iz grozdja, pridelanega v lastnih vinogradih, ki se nahajajo na površini 80 ha okrog vinske kleti. V posebej urejeni degustacijski dvorani smo najprej poskusili vzorec modre frankinje, zatem so sledili še sivi pinot, renski rizling, konjičan, traminec, saugvignon... Sledil je zaključni nagovor vodičke po vinski kleti Zlati grič o kulturi pitja vina, ki je marsikomu privabil solze na oči. Naslednja postaja naše poti je bil ogled Žičke kartuzije, ki

je najstarejša kartuzija na Slovenskem, zgrajena je bila leta 1165. Kartuzija je bila ukinjena v 18. stoletju in takrat so začele stavbe kartuzije propadati. Ohranjene so ostale meniške hišice, obednica, kuhinja in redovna cerkev. V okviru Žičke kartuzije se nahaja tudi najstarejša gostilna v Srednji Evropi, ki se imenuje Gastuž. V tej gostilni vam lahko pripravijo srednjeveško pojedino, kjer boste jedli brez pribora. Žičko kartuzijo je potrebno obiskati večkrat, da spoznaš njeno veličino.

Po dobrem kosilu v gostišču v bližini Zreč je sledil obisk pri naših gasilskih prijateljih v Tinju. Tinje je zanimiva vas, ki leži na nadmorski višini 660 m na jugovzhodnem delu Pohorja. Tam so nas sprejeli prijazni gasilci PGD Tinje in nam razkazali svoj gasilski dom in požarni rajon. Društvo je bilo ustanovljeno pred 33 leti in danes šteje preko 100 članov. Sodelujejo na raznih gasilskih tekmovanjih, kjer so dosegli lepe uspehe. Na teh tekmovanjih so se spoznali z našo tekmovalno desetino članov A in postali dobri gasilski prijatelji. Proti večeru smo se po ogledu cerkve sv. Petra in Pavla, ki je najstarejša pohorska cerkev, prvič omenjena leta 1251, poslovili od prijaznih Pohorcev in se odpravili na zadnjo postajo letošnje strokovne ekskurzije, dvorec Štatenberg, kjer nam je naš rojak Miha Kos pripravil okusno večerjo. Ko smo se okoli 22.30 ure vračali v domači kraj, nas je za zaključek nagovoril predsednik PGD Žetale, tov. Janez VOGRINC. Vsem se je zahvalil za udeležbo in prijetno druženje in obljubil, da se ob podobni priložnosti srečamo tudi naslednje leto.

Jože Krivec

ČAS PA TEČE

Minilo je zimsko dolgočasje in že nas je ogrelo toplo sonce. Začutili smo vonj po pomladi, ki se je razkošno razdajala z obilnim cvetjem, saj je zacvetel sleherni grm in s svojimi nežnimi cvetovi ter zapeljivim vonjem vabil prve goste. Tako smo se tudi žetalski upokojenci znašli v tej pomladni omami in z veseljem poskušali ujeti sleherni žarek toplega sonca. Ob koncu marca smo se zbrali na občnem zboru DU Žetale, ki je potekal v prenovljeni dvorani gasilskega doma. Občni zbor je potekal v prijetnem vzdušju, kar so potrdili številni ugledni gostje, med njimi župan občine Žetale, g. Anton Butolen, ki je pohvalno ovrednotil naše delo. Tudi predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev za Spodnje Podravje, g. Franc Koderman, ki je bil tokrat prvič med nami, je pohvalno in vzpodbujajoče ocenil naše delo, še posebej dobro pripravljeno izvedbo občnega zbora. Tudi vsi ostali gostje so nam zaželeli vse najlepše, predvsem pa trdnega zdravja, čeprav se soočamo z dejstvom, da se naše vrste nesluteno redčijo in naše sovrstnike kar prepogosto spremljamo na zadnji poti. Izvolili smo tudi novi upravni in nadzorni odbor. Upoštevali smo voljo naših članov, ki so se v anketi večinoma opredelili za dosedanje vodstvo. Vsem novoizvoljenim želim veliko uspehov pri nadaljnjem delu, predvsem pa potrpežljivosti in razumevanja. Sestanki so namreč zato, da se pogovarjamo in dogovarjamo ter složno usklajujemo svoja stališča v dobro celotnega društva, ker to ni privatna ustanova, da bi kdorkoli vsiljeval samo svojo voljo.

Številčno in odgovorno smo se udeležili čistilne akcije, ki je tudi tokrat potekala pod nadzorom Občine pod geslom »Očistimo svoj prag in okolico«. Zadovoljni smo, če nam je to uspelo, saj na tone nabranih odpadkov potrjuje uspeh in dobro voljo vseh, ki smo se na katerem koli koncu udeležili te humane akcije in s tem dokazali, da nam ni vseeno, v kakšnem okolju živimo. Prav gotovo je to dokaz, da je med poštenimi in delovnimi ljudmi še vedno živ duh prostovoljstva, kajti če bi nekdo z vrha

podobno akcijo zaukazal ali celo zagrozil, bi bil učinek ravno nasproten. Žal pa nekaterim misel na čisto in urejeno okolja še ni segla do srca. Dovolj je bežen pogled v obcestni jarek, kjer se bleščijo prazne pločevinke, plastične vrečke in podobno. Vse to daje slutiti, da se nekdo norčuje ali da ni dozorel času, v katerem živi. Morda pa niti ni sam kriv, čeprav že odraščajoč je še vedno v zavetju maminega krila.

Tudi letos smo se upokojenci podali na tradicionalno romanje na Brezje. Organizacijo romanja smo zaupali novoizvoljenemu tajniku, ki se je organizacije lotil odgovorno, kar mu je tudi uspelo. Za trud se mu iskreno zahvaljujem, istočasno pa naj bo to vzpodbuda za nadalje delo. Vožnjo smo zaupali domačinu, prijaznemu Izletnikovemu šoferju, ki nas je varno pripeljal domov. Ob slovesu smo si rekli »BILO NAM JE LEPO IN ŠE KDAJ NA SVIDENJE«.

Predsednik DU Žetale
Stanko Vogrinc

ŽETALSKI ŠTUDENTJE V LJUBLJANI TUDI ŠPORTNO USPEŠNI

Žetalski študenti v Ljubljani se že vrsto let udeležujemo tudi v občstudijskih dejavnostih, med katerimi ima šport pomembno mesto. Športno sodelovanje na osrednjih študentskih igrah v Ljubljani smo žetalski študenti začeli v letu 2005 in ga potem po tradiciji zelo uspešno tudi nadaljevali. Tako smo vsako naslednje leto sestavili nogometno ekipo in si nadeli ime

vanju pritegnili vsako novo generacijo žetalskih študentov in zraven prijetnega športnega druženja dosegli tudi izjemne uspehe. Tako je naša ekipa že drugič zapored postala zmagovalka nogometnega turnirja na Majskih igrah. V izjemni konkurenci preko 60 nastopajočih ekip smo v tri dni trajajočem turnirju obranili lanski naslov prvakov. Uspeha se iskreno veselimo in

Majske igre 2005: Žetalski študenti prvič nastopijo na Majskih igrah.

domačega kraja. V naših začetnih nastopih so imeli organizatorji kar nekaj težav z izgovorjavo našega imena, saj so nas zbadljivo poimenovali kar »Žejale«. Vendar začetni neuspehi nikakor niso prekinili naše tradicije in ideje o športnem sodelovanju sredi glavnega mesta. Tradicijo smo nadaljevali iz leta v leto, k sodelo-

Majske igre 2010: Zmagovalna ekipa Žetalskih študentov.

smo trdno odločeni, da bomo tradicijo nadaljevali tudi v prihodnje, predvsem pa smo ponosni, da nas v študentski srenji nihče več ne zamenjuje z nazivom Žejale, ampak vsi vedo, kje so naše Žetale in dobri nogometaši.

Marko Kojc

OCENJEVANJE SUHOMESNATIH IZDELKOV

Spoštovani občani !

Tisti, ki v soboto, 20.03.2010, ob 15.00 uri niste prišli v našo prosvetno dvorano, vam je lahko po malem žal. To soboto je namreč »Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja« pripravilo prijetno in strokovno OCENJEVANJE SUHOMESNATIH IZDELKOV.

Za strokovnost je poskrbel Kmetijsko gozdarski zavod Ptuj in njihov strokovnjak Peter Pribožič.

Prijavljenih je bilo 15 vzorcev. Gospod Pribožič je s podporo komisije (Jože Čep, Stanko Skledar in Anton Šeruga) ocenjeval suhost, barvo, zadimljenost zunaj in znotraj ter okus, (sol, poper). Salama se prereže na sredini, se povoha, oceni se barva, kompaktnost (da ni vmesnih zračnih mehurjev) in na koncu okus. Isti proceduri je podvržen tudi »kot«.

Ocena: Bilo je veliko odličnih izdelkov, pa tudi nekaj nestrokovno pripravljenih. Nekateri so

dobili celo oceno 17, kar je ocena izdelkov v trgovinah po Sloveniji. Čestitamo!

Zmagovalcev nismo razglasili, ker ocenjevanje ni bilo tekmovalnega, temveč poučnega značaja.

Škoda, da vzorcev ni bilo več. S tem bi pričeli več možnosti za zvišanje kvalitete pri našem mesarjenju in sušenju, ki je še vedno del našega znanja in je v veliki meri nepreverjeno.

Haložani, predvsem Žetalanci, smo znani po izrednem znanju, izkušnjah in tradiciji pri delu s suho mesnimi izdelki. Bila bi škoda, da nam strokovnjaki ne bi pomagali pri doseganju še višje kvalitete.

Na koncu ocenjevanja smo vsi poskusili kvaliteto vzorcev, predebatirali pripombe in si obljubili, da se prihodnje leto spet vidimo. Da bi bilo še bolj praznično, je zapela tudi harmonika.

Na veselo srečanje v letu 2011!

Franc Cep, predsednik DDHKP

KULTURA NAS BOGATI

Kulturno društvo Žetale je v mesecu marcu nadaljevalo z delom po programu, ki je bil sprejet na Občnem zboru društva v mesecu februarju. Zraven rednih vaj sekcij društva smo sodelovali na vseh prireditvah, ki so se dogajala v Občini Žetale. Na združenih proslavi ob Dnevu žena in Materinskem dnevu v Občini Žetale je nastopil Moški pevski zbor. Kulturno društvo Žetale je bilo posebej aktivno v mesecu aprilu. V petek, 16. aprila 2010, je Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale sodeloval na Območni reviji pevskih zborov na Ptujju z naslovom »Večerna pesem«. Območna revija je potekala v dvorani Gimnazije Ptuj. Žetalske pevke

so svojo pevsko nalogo opravile več kot odlično in prejele prisrčen aplavz prisotnega občinstva. Pohvalne so bile besede strokovnega ocenjevalca srečanja, g. Ivana VRBANIČA, kar je za naše pevke vzpodbuda za delo v prihodnje. 17. aprila 2010 so se članice in člani Kulturnega društva Žetale udeležili čistilne akcije »Očistimo Slovenijo v enem dnevu«. Tudi to, kako se obnašamo do okolja, v katerem živimo, je del naše kulture.

Nepozaben dan pri delu Kulturnega društva Žetale ostaja nedelja, 25. april 2010. Tega dne je Moški pevski zbor nastopil na otvoritvi 12. gozdarskega tekmovanja v Žetalah v okviru

Gozdarskega praznika, ki ga je organiziral Strojni krožek Žetalanec. Na ta način smo v Kulturnem društvu Žetale pokazali, da želimo sodelovati z vsakim, ki si našega sodelovanja želi. Popoldne istega dne smo se odpravili v Đurmanec v sosednjo republiko Hrvaško, kjer smo sodelovali na veliki prireditvi v počastitev Dneva Občine Đurmanec, dneva šole in dneva župnije. V prepolni dvorani Osnovne šole Đurmanec smo nastopili skupaj z KUD Đurmanec, KUD Zabok, AKUD Gornje Jesenje, KD Šoto in klapo Zvonimir z otoka Krka ter priznanimi zagorskimi ansambli Kavalirji in Podvinčani. Lahko rečemo, da sta Ženski pevski zbor in Moški pevski zbor zapela odlično in navdušila občinstvo, saj so nekateri Zagorci, ki zelo dobro razumejo slovenski jezik, zapeli z našimi zbori. Po končani prireditvi je sledilo družabno srečanje, ki je trajalo do večernih ur. Ko se je že skoraj zmračilo, smo se poslovili od naših zagorskih prijateljev in si rekli, da se vidimo ob naslednji priložnosti.

V mesecu maju smo pričeli priprave na Letni koncert Ženskega pevskega zbora KD Žetale. Koncert bo v petek, 25. junija 2010, ob 20. uri v Prosvetni dvorani Žetale. Na koncertu bosta nastopila Ženski pevski zbor in Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale, kot gost pa Moški pevski zbor Kulturnega društva Gotovlje iz Savinjske doline. Vabimo vse ljubitelje petja, da se koncerta udeležite v čim večjem številu.

Kulturno društvo Žetale je s kulturnim programom sodelovalo na otvoritvi razstave 10. jubilejnega slikarskega Ex tempora Žetale 2010, ki je bila v nedeljo, 13. junija 2010, na platoju pred Prosvetno dvorano Žetale. Na otvoritvi razstave sta nastopila oba pevska zbora našega društva in se predstavila slikarjem, ki so prišli iz cele Slovenije.

Z aktivnostmi Kulturnega društva Žetale bomo nadaljevali v začetku meseca septembra. Do takrat pa želimo vsem bralcem lepe in prijetne počitnice.

Jože Krivec

STROJNI KROŽEK V AKCIJI

Sobota, 17. april, dan kot vsak drugi, če ne bi že ptički na vejah čivkali, da se bo čistila Slovenija in prav tako je bilo tudi v Žetalah. V strojnem krožku smo po pozivu ZSK Slovenije aktivno pristopili k akciji kot soorganizatorji akcije, še posebej s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo. Za razliko od večine Slovenije smo po popisu, ki so ga izvedli delavci na občini in revirni gozdar Janko, vedeli, da nas na črnih odlagališčih

čaka veliko več kot pločevinke in podobno. Zato smo organizirali člane s prikolicami, transportnimi platoji, vitlami in nakladači, da smo vso »odvrženo navlako« lahko spravili na centralni deponiji v Žetalah in Nadolah.

Po kakšnih dveh urah so se deponije že pridno polnile, vsi sodelujoči so zares zavzeto poprijeli za delo in iz jarkov nanosili takšnih stvari, ki niso lepe na pogled, še manj prijetne za nos, in bi se moral vsak, ki kaj takšnega odvrže, zelo zamisliti nad svojim dejanjem.

Po šestih urah se je deponija v Žabjeku zelo napolnila in kljub temu, da so se z odvozom trudili vsi trije žetalski prevozniki, Dinos in »železninarji iz Pušče«, je kar nekaj »robe« počakalo za odvoz v naslednjih dneh.

Vsi, ki smo se akcije udeležili, upamo, da smo uspeli vsaj malo pomagati polepšati izgled naše krajine. Ker je bila akcija medijsko zelo odmevna, je treba priznati, da je marsikdo sam počistil svojo deponijo, tako da je tudi to pohvalno in verjetno tam ne bo več odlagal odpadkov.

Zaključek akcije je ob dobri malici pri Lovskem domu v Žetalah kot uspešno ocenil in pohvalil župan Anton Butolen, ki je v akciji tudi ves čas sodeloval. Strojni krožek je skupaj z Občino dal izdelati lične zahvale za sodelovanje vsem pristojnim, da se bodo akcije spominjali vedno, ko bodo domači odpadki pripravljeni za odvoz, upam, da ne v naravo.

I.Š.

Delovna pomlad

Žetalski lovci smo tudi to pomlad začeli delovno. Poleg tega, da smo postorili vsa potrebna biotehnična dela, ki so v tem letnem času potrebna v našem lovišču, smo se angažirali tudi izven našega ožjega delokroga. Tako smo izredno aktivno sodelovali pri vseslovenski čistilni akciji »Očistimo Slovenijo v enem dnevu«, saj smo kot eno redkih društev enotno pristopili k akciji z večino svojih članov. Tako smo tudi mi dali znaten prispevek k uspehu te res prepotrebne čistilne akcije, katere korenine izvirajo iz naše organizacije, saj smo prav lovci začeli s podobnimi akcijami, seveda v manjšem obsegu.

Tudi letos smo postavili majsko drevo in ob tem organizirali družabno srečanje za vse lovce in njihove družinske člane. V naslednjih mesecih bomo naše moči usmerili v ureditev okolice in notranjosti lovskega doma.

Naša kulturna krajina, umeščena med strme haloške griče in ozke doline, se žal zarašča. Kjer so bili še pred desetletjem skrbno pokošeni strmi travniki, pomešani z vinogradi, pašniki in zaplatami njiv, danes raste robida in drugo grmovje. Le tu in tam divjino preseka pas še skrbno obdelanega vinograda ali travnika. Tako okolje daje divjadi sicer dobro kritje, ne daje pa ji hrane, zato ta divjad še bolj pritiska na obdelane površine in tam povzroča še večjo škodo. V zadnjih letih se najbolj povečujejo škode, ki jih srnjad povzroča v vinogradih, predvsem v spomladanskih in jesenskih mesecih. Problematične so predvsem osamljene parcele, ki so obraščene z gozdovi ali grmičevjem. Ker vemo, da lahko predvsem spomladansko objedanje mladih poganjkov

povzroči velik jesenski izpad pridelka in s tem veliko škodo, prosimo lastnike, da pozorno opazujejo svoje imetje in ob morebitni škodi takoj ukrepajo. Lovci smo pripravljeni vsem oškodovancem, ki nastajanje škode prijavijo, priskočiti na pomoč pri preprečevanju nadaljnje škode. Edino učinkovito sredstvo za zaščito vinogradov so električne ograje, ki morajo biti ustrezno postavljene. Ograja mora biti sestavljena iz treh žic na višini 40, 80, in 120 cm. Taka ograja predstavlja praktično 100-odstotno zaščito pred objedanjem s strani srnjadi. Praksa, ki smo jo uporabljali v preteklosti, je, da smo lovci priskrbeli žico, izolatorje, električni pastir in tudi delovno silo za postavitve ograje, lastniki pa naj bi priskrbeli količke in tudi pomagali pri postavitvi. Vse prizadete lastnike zato prosimo, da se obrnejo na nas, saj jim bomo z veseljem pomagali, kolikor bo v naši moči, pri tem pa pričakujemo, da bodo tudi sami ravnali v duhu dobrega gospodarja in se aktivno angažirali pri preprečevanju škode, ki nastaja na njihovi lastnini. Nekateri lastniki so v letošnjem letu kar sami pristopili k zaščiti svojih vinogradov, za kar jim gre posebna zahvala, in predstavljajo svetel vzgled za vse nas. Razumljivo je, da bi vsak, ki je utrpel škodo, želel pravično poravnavo le-te, žal pa je naš fond sredstev zelo skromen in zato prosimo oškodovance za razumevanje, ker vsake nastale škode ne moremo poplačati v denarju, saj ga enostavno nimamo. Lahko pa se potrudimo in skupaj z lastniki nastajanje škode v največji možni meri preprečimo.

LD Žetale

ŠD RIM – Pohod na Golico

V ŠD RIM se vsako leto trudimo v naš plan dela dodati nekaj novih aktivnosti, ki se jih lahko udeležijo tako mlajši kot tudi starejši člani našega društva. Posebej v ta namen smo pred tremi leti ustanovili odbor znotraj društva, ki skrbi za organizacijo družabnih aktivnosti naših članov. Predvsem so tukaj mišljeni razni pohodi, kolesarjenje in izleti v bližnje in bolj oddaljene kraje. Prav izlet v bolj oddaljene in za marsikaterega člana manj raziskane koticke naše prelepe Slovenije predstavlja vrhunec delovanja tega odbora.

Prejšnje leto smo tako uspešno organizirali izlet na notranjski Snežnik, s katerega se nam je odprl povsem nov pogled na slovensko pokrajino. Snežnik namreč predstavlja na Notranjskem najvišji vrh daleč naokrog, zaradi tega je ob jasnem vremenu vidna praktično več kot polovica slovenskega ozemlja, vključno z Jadranskim morjem.

Letos smo se odločili člane popeljati v prelepo naravo Gorenjske. Kot cilj smo izbrali Golico, katere ime je v svet ponesel vsem dobro znani Slavko Avsenik s svojim ansamblom. Golica je travnati vrh v Karavankah, znan po narcisah (po domače ključavnice), ki se v maju razcvetijo na južnih pobočjih. Dostop je relativno enostaven iz idilične vasice Planina pod Golico, od koder smo tudi mi začeli pohod. Nekaj dežnih kapelj, ki so nas pričakale ob prihodu, ni ustavilo našega urnega koraka proti vrhu. V Planini pod Golico in po okoliških travnatih jasah so cvetele dišeče narcise, mimo katerih nas je vodil začetni del poti. Pot smo nadaljevali po gozdu

proti vrhu. Ko smo prišli nad gozdno mejo, se nam je odprl razgled na Julijske Alpe z očakom Triglavom na čelu. Od tukaj smo že tudi videli našo prvo postojanko, ki je bila oddaljena le še kakšnih dvajset minut hoje. To je bila kočica pod Golico na višini 1574 m. Od kočice do samega vrha Golice je pot trajala še pol ure. Na vrhu (1834 m) se nam je odprl pogled na velik del dravske doline avstrijske Koroške. Imeli smo razgled od Beljaka pa vse do Celovca z Vrbskim jezerom v ozadju. Naredili smo še skupinsko fotografijo in se odpravili proti dolini. Lačni od naporene hoje smo se odpravili na kosilo v gostilno Trebušnik, kjer so znani po dobri, doma pripravljani hrani ter obilnih porcijah. Tudi tokrat so svoj sloves upravičili.

Domov smo se vračali skozi vas Begunje, kjer smo si na hitro pogledali Avsenikovo gostilno "Pri Jožovcu". Za vasico se dviga še ena gora, ki jo najbrž marsikdo pozna iz Avsenikovih pesmi – Roblek. Sledil je še obvezni postanek na Trojanah in nato samo še pot proti domu.

Tako kot lani nas je tudi letos na izlet varno in zanesljivo peljal Karel Pajnkhiher iz Bolečke vasi. Zaradi velikega zanimanja za izlet smo letos najeli še dodaten minibus.

Idej za podoben izlet v naslednjem letu nam že sedaj ne manjka. Poleg prijetnega druženja

predstavlja tak izlet za člane tudi možnost za spoznavanje krajev, v katere se bolj poredko odpravljamo.

Upamo, da nam bo v nadaljnje uspelo organizirati in izpeljati še več podobnih izletov!

ŠD RIM

POLETNE ZANIMIVOSTI

Šolsko leto 2009/10 se izteka in me spominja na čas, ko smo pisali šolski spis in je marsikdo rekel: »Samo začeti ne vem, pomagajte, prosim, potem bo pa beseda že stekla.«

In že je uvod napisan in dela žetalski gospodinji ne zmanjka. Res so izobraževanja članic našega društva že zaključena, a je ženskih opravil mnogo, tudi čas priprav za sodelovanje na razstavi Dobrote slovenskih kmetij je že mimo. Zopet sva se srečali z gospo Darinko Vogrinc, ki na razstavi že peto leto sodeluje s pletenico – svatovsko štruco. Tudi letos je za zlato rumeno zapečeno in s suhimi rožami okrašeno pletenico prejela ZLATO PRIZNANJE in že se bliža drugemu KIPCU – znaku kakovosti slovenskih kmetij. Letos sta se udeležili srečanja ob razstavi s članico našega društva, go. Marijo Železnik. Skupaj sta prisostvovali odprtju razstave, udeležence je pozdravil ptujski župan, dr. Štefan Čelan. Otvoritveni nagovor je imela državna sekretarka na ministrstvu za kmetijstvo, ga. Tonja Strniša. V popoldanskem petkovem popoldnevu se je po razstavnem prostoru sprehodil minister za kmetijstvo, mag. Dejan Židan. Zanimivo je bilo srečanje s slovensko gospodinjo, ki je sodelovala na vseh enaindvajsetih razstavah in je ponosna na 21 zlatih priznanj.

Predstavnice slovenskih društev podeželskih žena so si ogledale Seleksijsko – poskusni center Semenarne Ljubljana v Ptujju. Imele so skupno kosilo na ptujskem gradu, v grajski kleti pa je bila razstava ročnih del članic Društva podeželskih žena iz Svetega Jurija ob Ščavnici. Zanimiva je bila tudi predstavitev projekta na temo Koruza. Tako je našima članicama Darinki in Mariji minil 21. maj 2010 na Ptujju. Gospa Darinka je bila vesela in srečna v nedeljo, 23.

maja, ko je sprejela zlato priznanje. Članice društva gospe Darinki iskreno čestitamo in smo vesele, da nas je zastopala na vseslovenski prireditvi. Na razstavi je sodelovala tudi gospa Darinka Kodrič, ki je za pšenični kmečki kruh dobila SREBRNO PRIZNANJE. Iskrene čestitke, ga. Darinka, in mnogo uspeha pri peki vsakdanjega kruha, naslednje leto pa zlato priznanje. Predsednica našega društva, gospa Bernarda

Kolar, pregleduje prispelo pošto, nas seznanja z obveznostmi, pripravlja načrt za našo letno ekskurzijo v juliju po Dolenjski. Dobro ji je uspela organizacija sodelovanja na tradicionalni prireditvi EX TEMPORE 2010.

Vsem članicam želim, da si odpočijete in se obogatite s kulinarčnim znanjem do jeseni, ko bomo zopet aktivne na prireditvah in izobraževanjih!

Zmerno vroče poletje želimo vsem občankam in občanom naše občine in Vas do naslednje številke Ž.N. počitniško pozdravljamo.

Za Društvo podeželskih žena M.K.

Mojca Pišek – Jadralna padalka JD ŽETALE; Intervju za časopis Štajerski Tednik

ODKAR SEM JADRALNA PADALKA, SEM ZANESLJIVA OSEBA

Mojca Pišek se je že kot majhna deklica spogledovala z oblaki in letenje jo je neustavljivo privlačilo. Sanjala je o tem, da bo nekoč lahko letela s pticami. Z jadrlnim padalstvom je uresničila svoje otroške sanje in letenje je postalo del njenega življenja. Med oblaki je našla svojo ljubezen in začutila draž svobode. S trdim delom in v nenehnem lovu za lepim vremenom, ki jo požene v zrak, je v treh letih napredovala od zanesenjaške rekreativne jadrlna padalka do tekmovalke, ki sega po kolajnah. Jadrlno padalstvo jo vsak dan preseneti z novo izkušnjo. Odkar je padalka, je Mojca odgovorna oseba, saj visi njeno življenje na nitkah pod padalom. Zanese se lahko samo nase.

Pred tremi leti si enostavno odkorakala na vzletišče na Donački gori in se predala temu športu. Kdaj si se pričela zavedati te želje? Sprva je bila samo želja in nisem vedela, kaj bom ob prvem poletu dejansko občutila. Lahko bi čutila strah in te izkušnje ne bi več želela ponoviti, a pri prvem poletu, ki sem ga opravila v tandemu s prijateljem, sem občutila neizmer-no svobodo in užitek. Tako se prične moja zgodba o ljubezni in predanosti letenju. Pred vzletom sem čutila nekoliko strahu. Ta strah ali tremo pred vzletom čutim še danes in mislim, da je pozitivna. Zaradi strahu in treme ostane človek trezen in osredotočen. Brez tega bi bili preveč pogumni in lahko bi se končalo s posledicami.

Si članica Jadrlnega društva Žetale, ki je bilo ustanovljeno leta 2002. Kakšni so pogoji v društvu? Je namenjeno le rekreativcem ali tudi profesionalnim jadrlnim? Sem članica dveh klubov. Jadrlno društvo Žetale je bilo ustanovljeno za rekreativne in družabne namene. V društvo so včlanjeni tudi takšni, ki ne letijo, pa jim je ta šport všeč. Organiziramo

skupna letenja, nekajkrat letno pa tudi piknike in na najrazličnejše načine poskrbimo, da se imamo »fajn«. Je pa tako, da društva, ki so namenjena rekreativcem, običajno niso člani Letalske zveze, kar pa je pogoj, ki ga mora klub izpolnjevati, če želi svojim članom omogočiti udeležbo na tekmovanjih. Prav zaradi tega sem včlanjena tudi v društvo Lintvar, ki ima svoj sedež v Šentjurju in združuje pilote s tekmovalnimi ambicijami.

Katera vzletišča v okolici Ptuja uporabljate? Donačka gora, Mariborsko Pohorje in Ravna gora na Hrvaškem. To so najbližja vzletišča. V klubu Lintvar smo pred nedavnim nabavili poseben pripomoček, t.i. vitlo, ki omogoča vzlet na ravnini. Pripomoček pripnemo na avtomobil, ki dvigne padalo v zrak.

Katere osebne karakteristike naredijo iz človeka jadrlnega padalca? Jadrlni padalec je človek, ki ljubi svobodo in ceni naravo. Rad je sam s seboj in rad drži vse niti v svojih rokah. Lahko bi rekla, da je jadrlni padalec izjemno odgovorna oseba in ima sposobnost hitrega odločanja. Prava reakcija ob pravem času je ključ do naše varnosti. Zahteva zrelost in razum, po drugi strani pa pionirstvo in željo po odkrivanju drugačnega.

Kako na kvaliteto letenja vpliva pravilna izbira padala in kakšne vrste padal uporabljate? Imamo več vrst padal. Jadrlni padalec izbere padalo glede na svoje zahteve in glede na znanje, ki ga ima. Začetniki uporabljajo šolska padala, ki so zelo varna, počasnejša in nezahtevna. Rekreativci uporabljajo rekreativna padala, ki zahtevajo že malo več sodelovanja s strani pilota. To padalo je zahtevnejše za letenje, ima pa boljše letalne sposobnosti. Zahteva torej več znanja. Naslednji tip padal se uporablja za prelete in z njimi lahko opravimo tudi več 100 km preleta, z njimi pa lahko upravlja le bolj

izkušen pilot. Profesionalna tekmovalna padala so namenjena predvsem tekmovalcem. So hitra in zahtevajo veliko znanja. Menim, da jadralno padalstvo ni iskanje adrenalina, temveč je namenjeno predvsem uživanju, zato ne razumem, zakaj se toliko pilotov odloča za zahtevne modele padal. S tem po nepotrebnem tvegajo. Če danes pogledam nazaj, moram priznati, da sem najbolj uživala v letenju z rekreativnim padalom.

Veliko jadralnih padalcev prisega na vzletišče v Lijaku. Kaj je na tem vzletišču tako posebnega? Vzletišče se nahaja v neposredni bližini Nove Gorice in ima obliko lijaka. Na Lijak hodimo predvsem v zimskem času, saj so temperature precej nad ničlo in ta posebna mikroklima nam tudi v zimskem času omogoča čudovito letenje. Če letiš v smeri proti Ajdovščini, zaokrožiš na Nanos in se vračaš nazaj proti Ajdovščini, narediš 60 km preleta. Prav zaradi tega je Lijak tako zelo priljubljen. Termika je na tem področju zaradi bližine morja optimalna in Lijak je prav gotovo vzletišče, ki se odlikuje z največjim številom letalnih dni v letu.

Zaupaj nam svojo zgodbo o ljubezni izpod oblakov? Z Damjanom Čretnikom naju je

združila ljubezen do letenja. Zdi se mi, da je zelo pomembno, da imata partnerja skupne hobije, saj se le tako lahko podpirata in sta razumevajoča drug do drugega. Damjan ima v Šentjurju tudi svojo šolo jadralnega letenja. Posledično je tudi moj trener in mi tako pomaga na športni poti. Brez njega v tako kratkem času ne bi dosegla vseh teh dobrih rezultatov.

Po treh letih trdega dela si se prebila v sam vrh jadralnega padalstva. Na svetovnem prvenstvu na Hrvaškem si v letu 2009 osvojila peto mesto. Kaj je botrovalo tako hitremu vzponu tvoje športne poti? Rezultati so vedno plod odrekovanja in izkušenj, ki si jih pridobiš z velikim številom poletov. Podobno je kot pri šofiranju avtomobila. Ko narediš izpit, to še ne pomeni, da si dober voznik. Izkušnje prinesejo svoje. Seveda pa vsega tega ne bi dosegla, če ne bi bila zaljubljena v letenje. Če se resnično predaš športu, potem rezultati ne morejo izostati.

Ali je šport tudi dobra možnost za potovanja po svetu in pogled nanj iz druge perspektive? Zelo rada potujem. Morate vedeti, da v tem športu ni veliko denarja, zato udeležbo na tekmovanjih po večini financiramo sami. Tako nekako združiš potovanja in šport. Najlepše spomine imam na Turčijo. Leteli smo cca. 300 km severno od Istanbula, v majhni vasici. Dolina je bila povsem neobljudena in ko sem letela, sem imela občutek, da bom pristala na Luni. Čutila sem celo nekoliko strahu, saj si nisem predstavljala, kako bi me našli, če bi pristala sredi tega neprijaznega in neobljudenega kraja. Prek športa sem spoznala prijatelje, ki so me povabili na ogled Istanbula, a sem se opravičila, saj me je čakal let domov. A usoda je premešala svoje štrene in z Damjanom sva zamudila let. Ostala sva na letališču in takrat sem se spomnila prijateljev. To, kar sva doživela v teh nekaj dneh, se sploh ne da opisati. Razkazali so nama mesto in z nama ravnali tako, kot bi bila eminentna gosta. Bilo je res nepozabno in še danes vzdržujemo stike.

Študiraš pravo. Kakšna je vizija tvoje osebne poti. Se prepleta s športom? Ne vem, kam me bo peljala pot. Pravzaprav se ne vidim v pravu, a želim dokončati študij. Morda bi ga lahko pre-

pletla s športom. Ta stvar v Sloveniji sicer še ni tako pogosta, a tudi šport potrebuje dobre pravnike. Se pa nedvomno vidim v športu. Jadrarno padalstvo mi je spremenilo življenje in postalo njegov nepogrešljivi del.

Pravijo, da si lovec na lepo vreme, saj za letenje izkoristiš prav vsako priložnost, ki se ponuja. Kako ti uspe uskladiti zasebno in športno življenje? V jadrarnem padalstvu se naučiš, da ne smeš in ne moreš vztrajati za vsako ceno, a če je vreme ugodno, potem izkoristim vsako priložnost. Če želiš doseči dobre rezultate, potem pač moraš izkoristiti vsak prosti trenutek za letenje. Trenutno nisem zaposlena za poln delavni čas, zato lahko usklajujem oboje.

Ali lahko leti vsak, ki ima željo? Je potrebno prej pridobiti kakšno licenco? Vsakemu, ki si želi leteti z jadrarnim padalom, bi priporočala, da naj tega ne počne na svojo pest. Zelo pomembno je namreč, da se v začetku posvetuješ z inštruktorjem letenja, ki te postopoma uvede v ta šport. Velikokrat se je zgodilo, da so ljudje zaradi pomanjkanja izkušenj in začetniške korajže doživeli zelo negativno izkušnjo, kar jih je za vedno odvrnilo od letenja. Ko se enkrat odločiš, da se boš ukvarjal s tem športom, je nujno poskrbeti tudi za licenco.

Pravijo, da je med klasičnimi padalci in jadrarnimi padalci takšna razlika kot med motoristi in kolesarji. Kaj želi povedati ta prisrpadoba? Klasičnemu padalu je jadrarno padalo podobno le na videz, sicer pa med njima obstaja velika razlika. Medtem ko klasična padala omogočajo upočasnjeno propadanje, pa nam jadrarno padalo omogoča, da lahko izkoriščamo termična in pobočna dviganja, s pomočjo katerih nam je omogočeno, da se lahko v zraku zadržujemo dalj časa in občudujemo naravo. Jadrarni padalec se običajno želi dvigniti nad vzletišče, klasični padalci pa živijo za adrenalin in prosto padanje.

Strah vsakega padalca je, da bi zašel v oblak, saj je takšno izkušnjo skoraj nemogoče preživeti. Kako pa je s tvojimi strahovi? Padalstvo ti po eni strani daje izjemne občutke, po drugi strani pa ti pokaže, kako krhko je človekovo življenje in kako vsemogočna je narava. Tvoje življenje dobesedno visi na nitkah, ki povezuje-

jo pilotov sedež s padalom. To je zelo močna izkušnja, ki popolnoma spremeni tvoje dojetje sveta. Nekako se zaveš svoje majhnosti. Tudi hierarhija vrednot se ti postavi na glavo in odgovornost je tista, ki odloča, ali boš tudi jutri letel. Dejstvo je, da so nevihtni oblaki zelo nevarni, saj jadrarca dobesedno posrkajo v oblak. Dviguješ se s hitrostjo 20 metrov na sekundo in dosežeš lahko tudi do 8 km višine. Na tej višini je preživetje skoraj nično, saj mimo tebe švigajo strele in toča. Temperatura je cca. 30 stopinj Celzija pod ničlo in zmanjkuje ti kisika. Neko nemško padalko je v Avstraliji potegnili v oblak in ko je opisala svojo izkušnjo, je bilo skoraj težko verjeti. Na srečo je njen obraz prekrila plast ledu, kar je bila naravna zaščita pred mrazom. Je ena redkih, ki je preživela takšno izkušnjo. Tudi sama sem v začetku imela precej negativno izkušnjo, saj se mi je zaradi neznanega vzroka zaprla kupola padala. Takrat še nisem imela izkušenj in stvar mi je pognala kar precej strahu v kosti. Razmišljala sem celo, da bi nehala leteti.

Kaj je variometer in čemu služi GPS? Variometer je inštrument, ki pilota opozarja o

tem, ali se dviguje, ali pada. Deluje na pisk, tako po zvoku oceniš, kaj se dogaja s padalom. Drugi instrument pa je navigacijska naprava, t.i. GPS, in je podobna navigacijski napravi, ki ga uporabljamo v avtomobilu. Dejansko nam ta pripomoček kaže smer in beleži naš let. Ko končam z letom, napravo priključim na osebni računalnik in svoj let prijavim na mednarodni forum za prijavljanje letov. Na prijavi, imenovani OLC, lahko nato shraniš vse svoje lete in jih analiziraš. Če svoj let daš v prosto rabo, potem ga lahko ocenijo in komentirajo tudi drugi jadralni padalci. Na tem sistemu se tvoji leti tudi točkujejo, tako veš, kakšna je tvoja forma. Vse skupaj še najbolj spominja na Facebook, tako bi lahko naš forum poimenovala kar Flyingbook (smeh).

Zapri oči in nas popelji pod oblake. Naj s teboj

podoživimo to neizmerno svobodo dvigovanja in padanja? Letenje je težko ubesediti. Opisala bom svoj polet v Posočju. Veter mi piha v obraz in ko se ozrem okoli sebe, vidim beloglavega orla, kako leti vzporedno z menoj. To je povsem drugačen svet, kjer sem sama s seboj in svet brez zvokov. Slišim samo piš vetra in opazujem reko Sočo. Stopim se z naravo. To je nepozabno doživetje.

Mojca Pišek je v marcu 2010 na državnem prvenstvu na Lijaku dosegla prvo mesto v natančnosti pristajanja.

V svoji karieri ima:

Najdaljši let: 98,9 km

Ur letenja: 247,7 ur

Seštevek preletenih km: 2839,9 km

Število letov: 205 letov

IZ VASI V VAS

V maju je praznovala 85 let življenja gospa Alojzija HORVAT, z njo bova poklepetali in kaj napisali v naslednji številki Žetalskih novic.

87. leto življenja teče gospe Rozaliji, ki živi v Nadolah pri hčerki Katici, z njo bova v besedah prehodili njeno življenje do izdaje naslednje številke Žetalskih novic.

ROJAK PREKMURJA V HALOZAH OD LETA 1961

V skupino rojenih 1925. leta spada tudi naš župnik Štefan Zver, ki je 15. julija 2001 obhajal ZLATO MAŠO v cerkvi Marije Tolažnice.

Župan naše OBČINE mu je 18. julija 2001 pripravil svečan sprejem. V oktobru 2001 mu je podelil ZLATO PLAKETO za obnavljanje in ohranjanje sakralnih objektov naše župnije.

V letu 2009 je gospod župnik sprejel listino Častni občan Občine Žetale.

Vsa priznanja in imenovanja so potrditev odgovornega, vestnega in vzornega mašniškega

poslanstva. G. župnik Štefan Zver je bil tudi dober pedagog in ljubitelj polja. Rad je obdeloval žetalsko zemljo in skrbel za obilen pridelek v jeseni. Dobro je obvladoval vsa kmečka dela, po polju je vodil lepega konja, da mu je pobrazil njivo. V hlevu sta vedno stali dve lepi kravi, v župnijskem gospodarskem posloplju so se oglašali prašiči, dvorišče je bilo vedno polno lepih kokoši, ob robu stavbe pa je navadno lajal pes. To je bila prava podoba vaškega življenja. Kdorkoli se je zatekel v župnišče, je bil dobro sprejet in pogoščen. Vem, da imate vsi župljani v mislih napisano debelo knjigo o življenju našega dolgoletnega dušnega pastirja z zanimivo in dobro vsebino. Blag in topel nasmeh našega upokojenega g. župnika Štefana Zvera dokazuje, da se je med nami dobro počutil, ko je bil še aktiven; lepo pa doživlja jesen življenja tudi zdaj, saj ima dobrega, mladega, sposobnega naslednika – duhovnika g. CIRILA ČUŠA. Naj Vama bo blagoslovljeno posvečeno življenje še dolgo skupen cilj za ohranjanje in poglobljanje vere naših župljanov.

M.K

PRI GUSTEKU

V prejšnji številki Žetalskih novic ste prebrali nekaj misli o 86-letni pedagoški delavki, ge. Veri Bedenik, ki je za svoje dolgoletno poslanstvo dobila priznanje Občine Žetale ob prvem občinskem prazniku. Tudi njen mož, g. Avgust Bedenik (sodelavci smo ga klicali GUSTEK), je sprejel priznanje Občine Žetale ob prvem občinskem prazniku in se je v imenu dobitnikov priznanj zahvalil s svojo živahno, prepričljivo in zanimivo besedo, ki je bila najučinkovitejše sredstvo njegove uspešne pedagoške poti. Je tudi imetnik listine Častni občan Občine Žetale. Njegova specialnost sta bili zgodovina in glasba. Mnogo življenjskega časa je posvetil igranju violine in klavirske harmonike ter poučevanju glasbe in vodenju pevskega zbora osnovnošolcev, s katerimi je dosegel najvišje uspehe. Skoraj dve desetletji sva delila pedagoško znanje radovednim učencem, zato sem ga dobro spoznala kot vedrega, natančnega, vestnega učitelja, ki je s svojim humorjem in petjem znal razvedriti še najbolj otožno osebnost. Tako je bilo do zaključka šolskega leta 1982, ko se je g. Gustek upokojil. Že je minila vroča letošnja junijska sreda, ko sva z g. Gustekom popotovala skozi njegovo življenje, ki se je začelo 22.7.1924 v Jesenici ali Nadolah. Rodil se je v družini, ki je štela 11 otrok, sestre in bratje so doživeli starost okrog 75 let, edinemu živečemu g. Gusteku pa je lepo v teh letih, le včasih se mu zdi, da je okrog njega samota. Ko je bil star 4 leta, mu je ob porodu umrla mama. Gustekov spomin me je pretresel, saj je zelo doživeto povedal, kako so mamoporodnico peljali z volovsko vprego na manjšem vozu na Ptuj v bolnišnico, vožnja je trajala 6 ur in mama se je zastrepila z lastnim plodom in umrla. Revno haloško življenje je teklo dalje in Gustek je postal prvošolček. Učila ga je Jerica Visenjak, ki je vzgojila več revnih haloških otrok. Gospa Jerica je vzljubila kodrolasega Gusteka in ga posinovila. Pri Jerici je stanovala in kuhala neprijazna Cecilija, zaradi nje je Gustek dvakrat pobegnil domov, a se je hitro privadil življenja pri novi mami. Dobro se

spominja, kako sta šla na sodnijo v Rogatec, seveda peš tja in nazaj, in Gustek je dobil priimek Bedenik-Visenjak. V šoli Žetale je zaključil 4 razrede in Jerica ga je vpisala v nižjo gimnazijo na Ptuj. To je bil za Gusteka stresni čas, vaški otrok med prevzetnimi mestnimi otroki ima tako domotožje, da se večkrat peš odpravi v Žetale. Kuharica CILA mu speče omlete, Gustek se okrepi s priljubljeno sladico in spet pot pod noge proti Ptujju in minila so 4 leta. Mama Jerica ga je poslala na učiteljsko v Maribor, minilo je 1 leto šolanja in nastopil je težki vojni čas. »Prispel sem v Žetale, kjer sem tri tedne kopal grabne. Potem sem delal kot kmečki delavec v Mezgovcih, od tam me je učna pot vodila v Ptuj, v železničarski šoli sem zaključil nekaj tečajev te stroke, v obdonavskem mestu v Avstriji sem bil zaposlen v pisarni na železniški postaji, kjer me je »zagamani« mojster naučil, kako pozdravljati v vojnem času (»Heil Hitler«). Od tam sem se vrnil v Žamence na domačijo mame Jerice Visenjak, imel lepo stanovanje, a so me kmalu poklicali na prisilno delo v Avstrijo. Delal sem pri pravi izkoriščevalki – bogati trgovki in se naučil »kozjih« molitvic. A niso bili vsi tujci slabi ljudje. V Gleisdorfu me je opazila starejša ženica, gotovo sem se ji zasmilil, ko sem nosil težke vreče cementa, ta me je poslala na pregled k nekemu ostarelemu zdravniku, ki mi je malo potrkal po hrbtu in napisal izvid: nezmožen za opravljanje težkih del. Moja življenjska medvojnja postaja je bil Ptuj, kjer mi je zdravnik izdal izvid z izpisom »sposoben za vsa dela«. V Ptujju sem srečal Toplakovega Janža, ki je bil krajevni vodja in mi je uredil službo v Juršincih, kjer sem v pisarni izdajal potrdila kmetom za zakol svinj. Saj veste, da v vojnem času niso smeli imeti kolin kot danes, pa so si ljudje izmišljevali različne nezgode pri živalih. Ljudem v tem kraju sem ostal v lepem spominu. Tako je minilo 6 mesecev nemške vojske. Na Hrvaškem je bil v partizanih moj bratranec, šel sem za njim, vojaški odred se je razformiral in odšel sem na slovensko stran, pa naravnost domov v Jesenico. Prespal sem noč in ob zori sem se odpravil peš proti Ptujski Gori, med potjo sem srečal dva Nemca, pozdravil po nemško in pospešil kora-

ke; na Ptujski Gori sem se preoblekel v lovsko obleko in preko Ptuja prispel proti večeru v Žamence. Tu sem doživel pravi šok, mama Jerica je pripeljala v stanovanje tri gestapovce, ker so ji natvezli, da so pobegnili iz taborišča, radi bi se odpočili in okrepčali. Mama jim je povedala, da ima sina v partizanih in takrat sem stopil iz druge izbe. Na mizi sem imel ročno bombo in pištolo, ki sta Leškemu Jureku v času moje odsotnosti postali igrača. In takrat se je odigral prizor. Vrgel sem se na tla, zadeli so me streli v roko in hrbet. En gestapovski strel je zadel veliko ogledalo na steni in žvenket je zmedel Nemce, jaz pa sem se z nenavadno hitrostjo izmuznil iz sobe. Sledili so mi, a ko sem zaklical: »Tovariši, na pomoč!«, so se obrnili in zbežali. Zatekel sem se v bunker, ki je bil domiselno narejen, nihče ga ni opazil, jaz pa sem preživel v njem dva dni. Ustavil sem se na Forminu in prišel je tisti srečni dan, konec vojne.

Še en spomin: v času vojne sem bil kurir štirinajste postaje. Kurirji smo nosili pošto in spremljali znane osebnosti. Nekega vetrovnega snežnega dne smo šli štirje kurirji po železniških tirih, ki so bili edina vidna pot. Ob tirih je žvenketala žica, bili smo zaviti do ušes, da smo se obranili mrzlega vetra, naenkrat pa je zažvižgal vlak, v zadnjem trenutku smo odskočili.

Danes sem tu v Čermožišah, sam sem v hiši, rad sem v naravi, rad berem časopise in knjige z zgodovinsko tematiko, rad se še vozim in kaj postorim na svojem vrtičku. Imam lepo zapisane dogodke življenja z mojo ženo Vero, veseliva se ob srečanju z vnuki in pravnukinjami. Enkrat sem bil 6 dni pri vnuku v Ameriki, pa vam povem, da je najlepše tu v Žetalah. Z veliko bolečino se spominjava z ženo Vero leta 1987, ko nama je zahrbtna bolezen vzela hčerko Natašo. Vesela sva, ko naju obišče doma ali v domu upokojencev sin Jani s svojimi.« Tako nam polni življenje nenapisano knjigo, Gustekova bi bila mnogolistna in zanimiva.

Še sva besedovala z g. Gustekom, pa je rekel, naj bo na kratko napisano, a tako bogatega življenja ne moreš strniti v nekaj stavkov. Hvala za prijetno srečanje, naj Vam življenje teče dolgo, dolgo ...

Gospa Marija Žerakova,

85-letna upokojena učiteljica, živi v Domu upokojencev v Ptujju. V maju sem jo obiskala in želela v besedah prehoditi njeno življenjsko pot, a nama ni šlo gladko, saj je bilo drugih misli več. Sicer mi je ni potrebno spraševati, dobri dve desetletji sva preživel v skupnem pedagoškem delu. Gospa Žerakova je bila učiteljica gospodinjstva v Žetalah, kuhinjskih spretnosti je naučila mlada žetalska dekleta. Mnogo let je vodila šolsko knjižnico in bila mentorica mlajšim učiteljicam, največ časa je posvetila učencem, ki so obiskovali pouk v petem razredu. Več let je bila tudi računovodkinja šole. Rada je brala, pletla, svetovala, bila je dobra gostiteljica in sogovornica. Rada je imela Žetale in je s svojim že desetletje preminulim možem obiskala vse mirne, tihe koticke naše lepe pokrajine. Skupno sta popotovala po svetu, na morje, v planine, rada sta imela umetnost, zato sta zahajala na likovne razstave, v gledališča, bila sta povsod, kjer je doma kultura. Marija Žerakova je bila zvesta svojemu poklicu, začela in končala ga je v Žetalah, kjer je podarila življenje hčerki Zvezdani, ki je njen svetli žarek ob obisku v ptujskem domu. Ponosna je na svoja vnuka in ob pogledu na fotografije, ki krasijo njeno sobico, se veseli tudi pravnuka in pravnukinje. Ob obisku mi je rekla: »Vse imam neizmerno rada, še kako bi se veselila z njimi, a mi življenjske moči ne dovolijo. Živim v Ptujju, kjer lepo skrbijo zame, moji me obiskujejo in me imajo radi. Raznovrstno je bilo moje življenje, a zdaj je dan enak dnevu, že mora biti tako, kot je zapisano v knjigi življenja.«

M.K.

DNEVI POEZIJE IN VINA 2010

24.8.2010 Večeri pred Dnevi (Ljubljana, Padna, Volče, Krško, Vrba na Gorenjskem)

25.8. – 28.8. 2010 PTUJ

www.poezijainvino.org

Dnevi poezije in vina, eden najpomembnejših evropskih pesniških festivalov, bodo v letu 2010 že štirinajsto leto zapored združili pesnike iz vsega sveta v zadnjem avgustovskem tednu. Festival, ki je doslej gostil že več kot 300 pesnikov, v letošnjem letu premika svoje žarišče v srednjeveško jedro mesta Ptuj in z novimi prostori širi tudi svoj program. Že tradicionalno se bodo pesniškim branjem pridružile tudi druge zvrsti umetnosti, potekali bodo številni koncerti, filmske projekcije, ulične predstave, performansi, razstave, lutkovne predstave, bralne ulice za

otroke, središče Ptuja pa se bo za en teden ovilo v najrazličnejše umetniške instalacije.

Častni gostje festivala, ki jim bo pred festivalom v zbirki Beletrina izšla tudi samostojna pesniška knjiga, bodo v letu 2010 avstralski pesnik Les Murray, večkratni nominiranec za Nobelovo nagrado za literaturo in zagotovo najpomembnejši avstralski pesnik; švedski pesniški klasik Tomas Tranströmer ter slovenski klasik Niko Grafenauer. Poezija vseh ostalih vabljenih pesnikov bo objavljena v večjezičnem zborniku Dnevi poezije in vina 2010. Spremljevalni program bo povezovala rdeča nit *Glas*, o tej, osrednji temi, pa bomo organizirali tudi okroglo mizo. Za sproščena druženja bo poskrbel bogat vinski program. Vsi dogodki festivala so letos brezplačni. Naj bo tudi za vas zaključek poletja poetičen!

Pregled dogodkov župnije Žetale

Minila je velika noč, katere glavni dogodek je bila vstajenska procesija, na kateri se je zbralo veliko vernikov.

Župnija Žetale je letos 18. aprila gostila revijo cerkvenih pevskih zborov dekanij Ptuj in Zavrč. Revija je potekala v romarski cerkvi Sv. Marije Tolažnice v lepem nedeljskem popoldnevu. Pevce je z nagovorom pozdravil domači župnik g. Ciril Čuš in jim zaželel prijetno počutje v naši župniji. Na reviji je nastopilo 15 zborov, v katerih je prepevalo 263 pevcev.

Za domači zbor lahko kot zanimivost navedemo, da so se predstavili s pesmijo Božjega miru kraljica, katere besedilo je napisala domačinka, pokojna s. Alojzija Jus. Med revijo je vse pevce nagovoril tudi naddekan g. Marjan Fesl, ki je pohvalil vse nastopajoče in se jim zahvalil za njihov trud, ki ga posvečajo prepevanju v cerkvenih zborih. Za organizacijo revije gre zahvala domačemu župniku g. Cirilu Čušu, domačemu župnijskemu pastoralnemu svetu, ki je poskrbel za pogostitev po prireditvi, in Gasilskemu društvu Žetale. Na nedeljo Sv. Florijana so se pri sveti maši zbrali naši gasilci, ki so prejeli blagoslov za svoje delo in vozila, ki jih uporabljajo. Hkrati se jim je g. župnik zahvalil

za njihovo delo in požrtvovalnost, ko namenijo svoj čas drugim, ki se znajdejo v stiski.

Že po tradiciji imamo na praznik Sv. Jožefa v Žetalah 1. sveto obhajilo. Letošnje je bilo še prav posebno, saj so skoraj vsi otroci imeli enake obleke, v beli barvi, in tako izžarevali svojo čistost in odprtost za sprejem Jezusa. Prvo-obhajanci so zavzeto sodelovali pri sveti maši, župnik Ciril Čuš je v homiliji bogato duhovno nagovoril starše, otroke in ostale vernike.

Maj je mesec, ko v cerkvi obhajamo šmarnice, letošnje so bile ob večerih, ko se je zbralo lepo

število otrok, ki so prisluhnili šmarnični zgodbi. Med mašo so otroci z navdušenjem prepevali duhovne pesmi. Zahvala za tako čudovite in duhovno obogatene šmarnice gre g. župniku Cirilu, ki je na lep način otroke popeljal skozi Marijin mesec.

V maju je bil tudi župnijski pohod na Donačko, ki je bil kljub začetnemu dežju lepo obiskan, bilo je veliko časa za druženje in uživanje v naravi. Letos se je prvič organiziralo srečanje zakoncev jubilentov, ki se ga je udeležilo 22 parov. Najprej so se zbrali v cerkvi Marije Tolažnice in prisluhnili besedam zahvale za njihova skupna leta in spodbudo za vztrajanje v prihodnje z željo, da se udeležijo tudi prihodnjih obletnic zakona. Srečanje so zaključili s skupnim kosilom zakoncev in domačih duhovnikov. Medtem potekajo tudi dela v kaplaniji,

kjer se urejajo sanitarije za potrebe učencev in vernikov, ki obiskujejo našo cerkev. V načrtu za jesenske dni v žetalski župniji je ureditev ogrevanja župnijskih prostorov na biomaso. Ker je bilo v preteklosti že več predlogov ureditev ogrevanja naše cerkve v zimskih mesecih, se je zaradi interesa župljanov začelo s posveti in zbiranjem ponudb in možnosti glede ogrevanja cerkve, kaplanije in župnišča. Na srečanju župnijskega sveta in ključarjev so se dogovorili, da bo za izvajanje predvidenega dela izbran najboljši ponudnik. Pred pričetkom del bo župnik Ciril predstavil potek del in predstavil način zbiranja prostovoljnih prispevkov za investicijo. Samo s skupnimi močmi verjamemo, da nam bo uspelo, da bo v zimskih mesecih prijetno toplo počutje. K sodelovanju bodo lepo povabljeni vsi župljani Žetal. S.G.

Ob materinskem dnevu

V marcu praznujejo mame, žene, dekleta, babice, tete ... dan žena in materinski dan. Vloga žensk v družini in v družbi je zelo pomembna. Mama je tista, ki rodi otroka, najpogosteje je tudi tista, ki skrbi za vzgojo in gospodinjstvo. Posebna je vloga žensk v družbi, saj sodelujejo v vseh oblikah javnega življenja. Včasih je njihovo delo premalo cenjeno, čeprav radi govorimo o enakopravnosti.

Učenci osnovne šole so v sodelovanju z Občino Žetale in Kulturnim društvom pripravili proslavo v počastitev vseh žensk v našem kraju. Spletli so pisan program pesmic, plesa, igrice in skečev. Laura, Kristjan in Klemen so zaigrali na

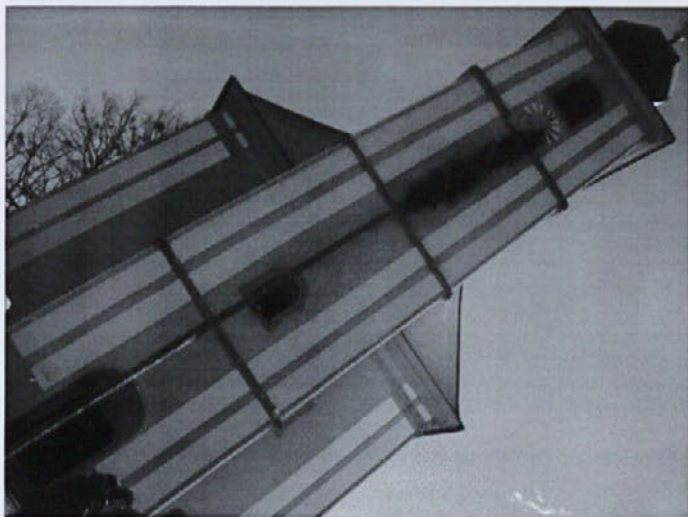
svoje instrumente. S krajšim dramskim prizorom se je predstavila gledališka skupina Kulturnega društva. Pevci Moškega pevskega zbora so zaključili program z ubranim petjem. Prireditelj sta sproščeno povezovali Karolina in Lucija. Številne gledalke in tudi gledalci so pozorno prisluhnili nastopajočim. Ob odhodu so vse ženske prejele vrtnico s prijaznim voščilom.

Pozornost si ženske zaslužijo vsak dan v letu, a na to pogosto pozabimo. Prav pa je, da vsaj en dan posvetimo praznovanju. Posebej otroci nižjih razredov ponosno stopijo na oder in zapojejo ali zaigrajo mamicam, bobicam, tetam, sosedam

M. S.

Presmec velikan

Dnevi pred največjim krščanskim praznikom Veliko nočjo so polni raznih običajev, ki se prenašajo iz roda v rod. Tudi razlikujejo se med kraji. Skupno vsem pa je druženje, pričakovanje praznika in tudi ohranjanje starih običajev.

Na cvetno nedeljo nosimo v cerkev zelenje, povezano v presmece. Včasih so ljudje kar tekmovali, kdo bo imel lepši in večji presmec. Žetalski fantje so se na pobudo Andreja in Mitja dogovorili, da bodo naredili presmec, ki bo presegel po velikosti vse dosedanje. Ogromno zelenja so nabrali in povezali okrog močne osnove – doglazije. Številne ure so minile v delu, smehu in veselju ob pripravi velikana.

Meril je 24 metrov. Kako ga spraviti do cerkve? To je bilo vprašanje. Čeprav so fantje mladi, polni moči, energije in dobre volje so kljub vsemu prosili za pomoč. Na pot so se odpravili zgodaj zjutraj. Težji del presmeca so naložili na voz in ga del poti peljali. Pri cerkvi je bilo potrebno presmec postaviti ob zvonik in ga privezati. Za v cerkev je bil prevelik. Na pomoč je priskočil Tomaž z dvigalom. Tudi to nevarno in naporno delo je bilo pravočasno opravljeno. Sledilo je še fotografiranje, nato pa odhod v cerkev.

Presmec velikan je požel veliko občudovanja. Čestitamo, fantje!

Planinsko društvo Žetale na Cerkniškem jezeru

V ne tako zgodnjih jutranjih urah se nas je štiriintrideset članov in simpatizerjev društva odpravilo proti jugozahodu naše države, natančneje na južni del Cerkniškega polja. Naš cilj – Cerkniško jezero in gora Slivnica nad njim. Cerkniško jezero je slovensko največje jezero, ki se napolni jeseni, v času obilnejšega deževja in zgodaj spomladi zaradi taljenja snega okoliških vrhov (Javorniki, Slivnica...), presiha pa maja ali junija. Toliko samo na kratko o Cerkniškem jezeru, za več informacij pa vam toplo priporočam obisk muzeja, kjer boste ob maketi Cerkniškega jezera in izčrpnem opisu ter multi-medijski predstavitvi za bore štiri evre izvedeli

prav vse in še več, kar hočete oziroma morate vedeti o tem najznamenitejšem presihajočem jezeru.

Po zelo poučnem spoznavanju jezera smo se odpravili na majhen prostor na otoku Otok in se s kratkim postankom in malico okrepili za vzpon na goro Slivnico. Slivnica je kopasta gora, ki leži sredi notranjskega kraškega sveta. Visoka je 1114 metrov. Vrh je poraščen, večinoma travnat, razgled pa nam odkriva bližnje gore: Javornike, Snežnik na jugu, na zahodu Hruščico, Nanos, Trnovski gozd in Idrijsko hribovje, na sever nam pogled seže do valovite planote med Blokami in Rakitno,

vzhodno pa so kočevske vzpetine. Naj povem, da je najenostavnejši vzpon iz smeri kegljišča v Cerknici. Za kegljiščem je tudi parkirišče, kjer lahko pustite svoje vozilo. Naprej pač peš, saj smo planinci, mar ne?

Sam vzpon bi lahko primerjali z vzponom na Donačko goro iz smeri Žetal, le da je nekoliko lažji. Najhitrejši so bili na vrhu že po uri in pol, tisti z malo počasnejšim tempom pa petnajst minut za njimi. Od vsega začetka nas je najbolj skrbelo vreme, saj napoved ni bila prav vzpodbudna. Pogledi nekaterih so se večkrat ozirali v nebo, pa vendar razen nekaj kapljic ni bilo o dežju ne duha in ne sluha. Ko smo prispeli do planinske kočice, se nam je razprostrl pogled na Cerkniško jezero, ki je ležalo pod nami, nad nami pa je sijalo toplo spomladansko sonce, ki je kukalo iz trgajočih se oblakov. V daljavi nad Javorniki se je bližala nevihta, ki pa je svoj balast spustila, veliko preden je prispela nad nas.

Mi pa smo se dobesedno kopali v soncu. Časa je bilo na pretek in ker v pohodništvu hiteti ni priporočljivo, smo počivali in uživali v dih jemajočih razgledih. Tisti z največ vztrajnosti so pokukali še na sam vrh gore, nato pa družno v dolino. Spust je trajal slabo uro in kar je najpomembneje, vsi smo se zbrali v dolini zdravi in brez poškodb. Vem, da je istega dne prav vsak od nas vzel košček Slivnice s seboj, nekateri morda celo nekaj več. Pa šalo na stran, končna ocena je bila odlična. Enostaven vzpon, poučna ekskurzija, nekatere je na koncu morda premagala celo utrujenost, nikakor pa ne naših najmlajših nadobudnih članov, ki so pot domov popestrili še s pesmijo. Domov smo se, po obveznem postanku na Trojanah seveda, vrnili v večernih urah z mislimi na nove dogodivščine, ki nam jih na dlani ponuja naša čudovita dežela.

Franc Pulko ml.

IZ KOČIC

Prijetna pohodna pot, zeleno odeta narava, ptičje petje spremljajo veselo družbo ob vsakem času v Kočice, kjer marljivo kmetuje družina Plajnšek.

Gospodar Franci je velik ljubitelj in vzgojitelj vinske trte. Dobro, uspešno kletari in neguje več sort vin ter sodeluje na različnih ocenjevanjih vin. Letos spomladi je sodeloval na jubilejnem dvajsetem ocenjevanju vin, ki ga je pripravilo Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze v Ptuj.

Gospod Franci je v kategoriji polsladkih vin prejel naziv Šampion za traminec – izbor. Traminec, pridelan v Kočicah, je dobil naziv Prvak posameznih sort. Prvak sorte je tudi njegov rumeni muškat. Za suhi sovignon so g. Franciju podelili zlato priznanje.

V pomladnem času je potekalo tudi Grajsko ocenjevanje vin na ptujskem gradu, kjer je vinogradnik Franci prejel zlato priznanje za polsuhi traminec.

Priznanja so vzpodbuda za delo, a to ni dovolj. V uspeh je vedno vpletena pridna roka, vztrajnost in ljubezen do te žlahtne rastline. Naš žetalski vinogradnik Franci ima vse te vrline, ponosni smo na te uspehe in g. Franciju iskreno čestitamo. Vter želimo še mnogo raznovrstnih uspehov. M. K.

EX TEMPORE, ŽETALE, 2010

nadaljevanje z 2. strani

Slikarski EX TEMPORE v Žetalah je letos jubilejni, že deseti po vrsti. Kot sem povedal že uvodoma, so časi težki in v teh časih najprej zmanjka denarja za kulturo. Res pa je tudi, da so v naši občini, ki je med najmanjšimi in najmanj razvitimi v državi, vedno težki časi in vedno in povsod manjka denarja. Prelaganje skrbi za pospeševanje kulture na čase, ko bo vse drugo postorjeno, bi bilo nesmiselno. Še več. Želimo, da kulturna ponudba v občini ne samo bogati življenje naših občanov, temveč postane eno izmed gibal razvoja in upam, da nam bo v naslednjih letih s pomočjo evropskih sredstev uspelo uresničiti smeje projekte na tem področju.

Ravno zato, ker so v tem trenutku težki časi, še posebej za kulturo, smo želeli letošnji Ex tempore nekoliko spremeniti. Prireditvi smo želeli dati izvorni pomen. Želeli smo, da je v času Ex tempora vendarle možno videti slikarja na terenu, da se lahko občani z njim pogovorijo, da se med občani in vami, dragi gostje, stkejo pristne vezi, da spoznate skrivne kotičke naše občine, ne samo plato pred dvorano, da si ustvarite svoj avtentičen pogled na kraje in ljudi, ki jih slikate in za katere slikate. Kulturo ustvarjamo za ljudi, zato mora živeti z ljudmi. Želeli smo, da ste resnično naši gostje, da tudi vi za trenutek celostno doživite Haloze, se sprostite in pozabite na svoje obveznosti.

Tako je nekoč že bilo. Spomnim se prvega obiska slikarjev Društva likovnih umetnikov Ljubljana v naši Občini maja 2000. Sedeli smo pred stavbo Gastroja v Kočicah in Slavica Štirn je prevzeta od pokrajine, ki jo je videla prvič, vzela papirnati krožnik in nanj začela pisati pesmi. Dovolite, da vam dve preberem. Prav gotovo še nista bili nikjer objavljeni.

Samotne Haloze

Pogled se zgublja
med vitkimi trtami
in zapuščenimi kajžami

v poletni pripeki,
očarljivi griči
nad temnimi grapami

v popolni osami,
drhte sanjajoče
v beli globeli.

Haiku

Padel je beli cvet,
ne bom jadikovala,
vzcvetel bo novi.

Glas kukavice,
pomlad me poboža,
telo zadrhti.

Vonj pokošenih trav,
vonj zgodnjega poletja,
ptice v letu.

Špičasta gora,
skrivnostni gozd je posrkal
potne srage.

Vijugaste poti,
zapuščene domačije,
tiho molim.

Zapuščen je dom,
slamnata streha joče,
nikjer ni ljudi.

Nekoč je bil vrt,
zdaj raste preslica,
le ščebet vrabcev.

Začutila sem vas,
Haloze, vašo mehkobo
in neoskrunjenost.

Vedeli smo, da bo spremenjen način izvedbe prireditve obremenjujoč za vas in smo pričakovali, da bo odziv manjši, zato sem pozitivno presenečen, da se vas je kljub temu odzvalo 56. Hvala vsem, ki ste razumeli naš namen in se prireditve udeležili, upam, da tudi letošnji Ex tempore zaključujete s prijetnimi občutki in se tudi vi vračate v svoje vsakdanje okolje notranje bogatejši. Hvala še enkrat vsem, ki ste se našemu vabilu odzvali, in nasvidenje prihodnje leto«.

V imenu strokovne komisije je spregovoril likovni kritik Mario BERDIČ, ki se je zelo pohvalno izrazil o likovnih stvaritvah letošnjega Ex tempora.

Nagrade so podelili župan Občine Žetale Anton BUTOLEN, likovni kritik Mario BERDIČ in predstavniki sponzorjev, ki so prispevali za nagrade.

NAGRADE 10. JUBILEJNEGA EX TEMPORA ŽETALE 2010

GRAND PRIX ŽETALE 2010:

Dušan FIŠER, Slape pri Ptujski Gori, za sliko
Mreženje krajine – sponzor Občina Žetale

1. nagrada: Miriam SARRICCHIO, Trst, za sliko
Rumeni muškat – sponzor Cestno
podjetje Ptuj
2. nagrada: Vinko BOGATAJ, Lesce, za sliko Na
hribčku v dolini je cerkvena – sponzor
Gastro Ptuj
3. nagrada: Vlado GERŠAK, Celje, za sliko
Haloze – sponzor TMD invest Ptuj
4. nagrada: Marija STRNAD, za sliko Pogled
Žetal – sponzor Nizke gradnje Ptuj
5. nagrada: Branko GAJŠT, Sestrže, za sliko
Nad Podlehnikom – sponzor
Občina Podlehnik
6. nagrada: Drago BOŽIČNIK, Maribor, za sliko
Žetale so kot pravljica – sponzor
Turistična kmetija Darinka
KODRIČ
7. nagrada: Tone MOHOR, za sliko Krajina v
Žetalah – sponzor VGP Drava Ptuj
8. nagrada: Jože FOLTIN, Ptuj, za sliko Haloze
– sponzor MTD Majšperk
9. nagrada: Niko RIBIČ, Maribor, za sliko
Haloški bregi – sponzor Albin
Promotion
10. nagrada: Gregor SAMASTUR, Slape pri
Ptujski Gori, za sliko Žetale –
sponzor Občina Majšperk
11. nagrada: Igor DOLENC, Ribnica, za sliko
Pot v Žetale – sponzor Albin
Promotion

Po podelitvi nagrad je župan Občine Žetale odprl razstavo 10. jubilejnega slikarskega Ex tempora Žetale 2010. Po ogledu razstave je sledilo družabno srečanje, kjer so za prigrizek poskrbele članice Društva podeželskih žena Žetale, za haloško kapljico pa Vinogradništvo Plajnšek. Na koncu so bili prisotni slikarji enotnega mnenja, da se ponovno srečajo na 11. slikarskem Ex tempore Žetale 2011.

Jože Krivec

